

การศึกษาปัญหาการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษา ของกองการศึกษา
เทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓

ปริญญานิพนธ์

ของ

นาย ศิริโชค

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาบัณฑิต

๓ ธันวาคม ๒๕๑๓

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนี้ ได้พิจารณาปฏิญญาพันธบัตรนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

พ.ท. อภิรักษ์ อภิรักษ์ ประธาน

พ.ท. อภิรักษ์ กรรมการ

พ.ท. อภิรักษ์ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน
คือ ศาสตราจารย์ ดร. พัทธกัญ รัชพลเกษ หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
อาจารย์นิคม หิรัญสุขย์ อาจารย์หัวหน้าแผนกโสตทัศนศึกษา และ อาจารย์บุญญกอบ วิสมิตะนันท์
อาจารย์ในคณะวิชาวิจัยการศึกษา ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดในการวางแผนงาน
การสร้างแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการเขียนปริญญานิพนธ์

อาจารย์ ศิลป์ชัย สิรินาม ผู้อำนวยการกองการศึกษาฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม
อาจารย์บุญสม ชาติกานนท์ หัวหน้าหมวดโทรทัศน์ศึกษา กลุ่มมพล เมธางกูร รวมทั้ง
เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และคณะครูในโรงเรียนเทศบาล
นครกรุงเทพ จำนวน ๑๐๒ โรงเรียน ให้ความร่วมมือและช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการออกแบบ
สอบถาม

อาจารย์ ดร. เทือก กุสุมา ณ อยุธยา ได้ช่วยกรุณาตรวจแก้ไขภาษาในการ
เขียนปริญญานิพนธ์

อาจารย์พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ อาจารย์สุวรรณา มุ่งเกษม อาจารย์วิจิต สุวรรณรัตน์
อาจารย์สมบุญ ชาติพงศ์ และคุณสงวน กิริโยติ ได้กรุณาช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ผู้เขียนมีความซาบซึ้งในความกรุณาของผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ และขอกราบขอบพระคุณ
และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย.

นาย ศิริโยติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑/ บทนำ	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษากนกว่า	๕
ความสำคัญของการศึกษากนกว่า	๖
กำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษากนกว่า	๗
ขอบ เขตของการศึกษากนกว่า	๗
๒/ การวิจัยและ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๘
๓/ วิธีดำเนินการ	๑๙
การ เลือกรวมประชากรสำหรับการวิจัย	๑๙
การ สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ เป็น เครื่องมือรวบรวมข้อมูล	๒๒
การ ส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล	๒๔
การ วิเคราะห์หาค่าข้อมูล	๒๕
๔/ การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
- การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาและอันดับความสำคัญของปัญหา ในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา	๒๗
- การวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอน ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาลนคร กรุงเทพฯ	๔๔
- ลักษณะของกลุ่มประชากร	๔๔
- การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียน เทศบาลนคร กรุงเทพฯ	๔๕
- สรุปปัญหาและอุปสรรคที่ได้จากการสัมภาษณ์ประสานงานในการใช้ โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล	๖๘

บทที่	หน้า
๔ ความกึกก้องของผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา	๖๕
๕ บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	๗๑
บรรณานุกรม	๘๘
ภาคผนวก	๙๒
ภาคผนวก ก. แบบสอบถามจำนวนครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	๙๓
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา	๙๕
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	๑๐๓
ภาคผนวก ง. แบบสัมภาษณ์ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา	๑๒๐
ภาคผนวก จ. รายชื่อโรงเรียนเทศบาล	๑๒๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงที่ตั้งโรงเรียน และจำนวนครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	๒๑
๒ จำนวนเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน	๒๘
๓ แสดงปัญหาและอันค้ำความสำคัญของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา โดยจัดเรียงตามอันค้ำความสำคัญ จากมากไปหาน้อย	๒๙
๔ ตารางแสดงอันค้ำความสำคัญของปัญหาและอุปสรรค รวบรวมจาก ผู้ตอบเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา	๓๓
๕ จำนวนครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จำแนกตามวุฒิและเพศ	๔๔
๖ จำนวนครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จำแนกตามอายุและเพศ	๔๕
๗ จำนวนครู จำแนกตามวิชาที่สอนโดยใช้โทรทัศน์ศึกษา	๔๖
๘ ครูจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	๔๖
๙ ครูจำแนกตามจำนวนปีที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	๔๗
๑๐ ครูจำแนกตามประเภทของการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้ โทรทัศน์ประกอบการสอน	๔๘
๑๑ แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๔๙

๑๒	แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๕๒
๑๓	แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๕๖
๑๔	แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบ การสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	๕๙
๑๕	แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาตอนต้น	๖๒
๑๖	แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบ การสอนวิชาศิลปะศึกษา (ציבורและดนตรี) ชั้นประถมศึกษาตอนต้น	๖๕

บทนำ

กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ได้ใช้โทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่มีคุณค่าและสามารถให้นักเรียนจำนวนมากดูพร้อม ๆ กันได้ในเวลาเดียวกัน มาใช้เป็นสื่อทัศนูปกรณ์ทางการศึกษา ในบรรดาอุปกรณ์การสอนชนิดใหม่ที่น่านำมาใช้ช่วยการเรียนการสอนนั้น โทรทัศน์นับว่าเป็นอุปกรณ์การสอนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด จากผลการวิจัยของ คินเคอร์^๑ พบว่า โทรทัศน์ศึกษาเหมาะสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนทุกระดับชั้นและทุกวิชา ทั้งนี้เพราะเป็นเครื่องเร้าความสนใจของนักเรียน

แฮนดอค^๒ ผู้เชี่ยวชาญทางโทรทัศน์ศึกษาของสถานีวิทยุโทรทัศน์ บี.บี.ซี. (B.B.C.) ในประเทศอังกฤษ กล่าวว่า "ในบรรดาสื่อมวลชนอื่น ๆ โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่แสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นชัดเจนได้ดีกว่า ซึ่งเพิ่งจะเริ่มนำมาใช้ทางการศึกษา ประมาณ ๒๕ ปีที่ผ่านมา โทรทัศน์สามารถแสดงสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้ดูทุกคนเห็นได้ทั่วถึง โทรทัศน์จึงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลในปัจจุบันนี้" นักการศึกษาของประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส แคนาดา และญี่ปุ่น ได้เล็งเห็นแล้วว่า โทรทัศน์มีคุณค่าในการศึกษา จึงได้ใช้เป็นสื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอน

ญี่ปุ่น เป็นประเทศที่สามารถพัฒนาประเทศได้เร็วในระยะหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เพราะญี่ปุ่นได้ส่งเสริมการศึกษาโดยนำอุปกรณ์การศึกษาสมัยใหม่มาใช้ ดังข้อสังเกตของ กุศล สุจรรยา^๓

^๑ Kinder, James, Using Audio-Visual Materials in Education, p. 146.

^๒ Hancock, Alan, The Small Screen, p. 1.

^๓ กุศล สุจรรยา "โทรทัศน์ศึกษา" ในเอกสารประกอบการเรียนวิชา Educational Use of Radio and Television Recording สำหรับนิสิตปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ซึ่งกล่าวว่า "ญี่ปุ่นเริ่มงานโทรทัศน์ศึกษาหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ. ๑๙๔๕ มีสถานีโทรทัศน์ ๒๖ แห่ง เป็นของ เอ็น เอช เค (Nippon Hoso Kyokai) ๑๕ แห่ง ญี่ปุ่นได้พยายามทดลองใช้โทรทัศน์ในการเรียนการสอนตลอดมา และได้เริ่มจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๕๓ มีโรงเรียนร่วมรับรายการจำนวน ๑๐,๐๐๐ โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนเหล่านี้มีเครื่องรับโทรทัศน์ทุกห้อง นอกจากนี้ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งยังมีห้องส่งโทรทัศน์ระบบวงจรปิดเป็นของตนเองอีกด้วย"

สำหรับกิจการโทรทัศน์ของประเทศไทยนั้น เริ่มขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ มีประวัติของการก่อตั้งและดำเนินงานโทรทัศน์ พอสรุปได้ดังนี้

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยและภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ของ ๔ มีชื่อเรียกตามอนุสัญญาสากลวิทยุว่า H.S.T. - T.V. บริษัทที่ทำการนี้ ได้แก่ บริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ซึ่งเปิดสำนักงานอยู่ที่สี่แยกคอกวัว ถนนราชดำเนิน เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๔๙๙ ส่งวิทยุกระจายเสียงออกอากาศเป็นครั้งแรกในวันนั้นด้วย เรียกชื่อสถานีนี้ว่า "สถานีวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท." และสถานีส่งวิทยุโทรทัศน์สี่แยกบางขุนพรหม ทำพิธีเปิดเมื่อ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๘ การดำเนินงานทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ของบริษัทนี้ ยึดหลัก ๔ ประการ คือ

๑. เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร
๒. เพื่อเผยแพร่ความรู้และให้การบันเทิง
๓. เพื่อการศึกษา
๔. เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย

ประสงก์ หงสนันท์ "วิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทย" ใน กรมประชาสัมพันธ์
หน้า ๘๖.

การดำเนินงานของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง ๕ ในระยะเริ่มแรกได้ทำการ ออกอากาศ เพียงสัปดาห์ละ ๔ วัน เท่านั้น เพื่อทดสอบสมรรถภาพของเครื่องส่ง กำลังคน การจัดรายการ และเพื่อการศึกษาคนความลงานด้านเทคนิคด้วย ปีต่อมา ได้เพิ่มวันออกรายการ ขึ้นอีก จากสัปดาห์ละ ๔ วัน เป็น ๕ วัน ๖ วัน จนกระทั่งปัจจุบันนี้ สามารถออกรายการได้ ทุกวัน วันละ ๗ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ น. ถึง ๒๓.๓๐ น. ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ มีภาคเช้าเพิ่มขึ้นอีก ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๑๕.๓๐ น. ขณะนี้ได้ขยายสนามโทรทัศน์ ออกไปตามทางจังหวัดด้วย

สถานีโทรทัศน์แห่งที่สองของประเทศไทย คือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก มีชื่อเรียกตาม อนุสัญญาสากลว่า H.S.A. - T.V. สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ เริ่มส่งโทรทัศน์เป็นครั้งแรก ใน วันที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๑

กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพได้เริ่มทดลองดำเนินงานเกี่ยวกับโทรทัศน์ศึกษามาตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๗ โดยเรียกชื่อว่า "โครงการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ" จุดประสงค์ มีดังนี้^๕

๑. เพื่อส่งเสริมและช่วยให้นักเรียนสนใจ และเพลิดเพลินในการศึกษาเล่าเรียน
๒. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ทางวิชาที่เล่าเรียนอย่างแท้จริง
๓. เพื่อส่งเสริมวิธีการสอนของครู และการเรียนของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
๔. เพื่อขจัดปัญหาในด้านอุปกรณ์การศึกษาบางอย่าง ซึ่งทางโรงเรียนจัดหาได้ยาก
๕. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูติดตามการเล่าเรียนของบุตรธิดาของตน
๖. เพื่อให้การใช้สื่อทัศนศึกษาในโรงเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

^๕ กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ "โครงการจัดโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ" เทศบาล ๔๖ : ๗ - ๑๐, ตุลาคม ๒๕๐๗.

บุญสม ชาคิกานนท์ กล่าวไว้ว่า การจัดโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพเป็นรายการเสริมหลักสูตร จัดในระยะขึ้นทดลองเพื่อสำรวจความสนใจของครูและนักเรียน และผู้ใช้บริการด้านนี้ สำหรับผลการสอน ส่งเสริมการร่วมมือ และการประสานงานในด้านการจัดและการรับบริการต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงขยายงานในขั้นต่อไป

กองการศึกษาฝ่ายการศึกษาและสวัสดิการสังคม เทศบาลนครกรุงเทพได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินงานในด้านการบริหาร และด้านวิชาการ ฝ่ายจัดรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวี ดำเนินงานในทางเทคนิค และมีคณะกรรมการประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งสอง

การดำเนินงานด้านโทรทัศน์ศึกษา มีคณะกรรมการอำนวยการการศึกษาของเทศบาล ซึ่งมี นายกเทศมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดเทศบาล ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่การศึกษาของเทศบาล เป็นกรรมการ การจัดบทเรียน ก็มีคณะกรรมการดำเนินงานเป็นรายวิชา มีคณะอาจารย์จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา และอาจารย์มาจากมหาวิทยาลัย ผู้แทนจากโรงเรียนเทศบาล และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ เป็นกรรมการ ครูผู้สอนทางโทรทัศน์และผู้รวมรายการ มีทั้งครูผู้สอนในโรงเรียนเทศบาล นักแสดง และผู้ประสานงานของไทยทีวี มี ศาสตราจารย์และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชา

บทเรียนจัดสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเริ่มออกรายการในปี ๒๕๐๓ - ๒๕๐๔ จัดรายการสอนไว้ ๓ วิชา คือ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษาสำหรับระดับประถมศึกษาตอนปลาย และทดลองสอนวิชาชั้นรองและดนตรีสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในปี ๒๕๐๕ ได้ออกอากาศสัปดาห์ละ ๓ วัน คือในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ ๑ ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพได้ทดลองใช้โครงการโทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนเทศบาล ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๐๓ และได้ปรับปรุงรายการต่าง ๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับจนกระทั่งปัจจุบันนี้ โรงเรียนเทศบาลที่รับรายการโทรทัศน์มีถึง ๑๐๒ โรงเรียน มีรายการออกอากาศเป็นประจำทุกวัน เว้นวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น.-๑๑.๐๐ น.

บุญสม ชาคิกานนท์ "ขอบข่ายและการคุ้มครองและการจัดโทรทัศน์ในโรงเรียนในประเทศไทย" เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงวิชาการกระจายเสียงและโทรทัศน์ เมื่อวันที่ ๑๓ - ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทำการสอนวิชาต่าง ๆ ดังนี้ วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย รายการละ ๒๐ นาที

ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น สอนวิชา สังคมศึกษา ศิลปะศึกษา (ขับร้องและดนตรี) รายการละ ๒๐ นาที และยังมีรายการข่าวที่นํารสำหรับนักเรียนทั้ง ๒ ระดับอีกหนึ่งรายการ ใช้เวลารายการละ ๓๐ นาที รายการต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากโรงเรียนในสังกัดของเทศบาลนครกรุงเทพ จะรับฟังเป็นประจำแล้ว ยังมีโรงเรียนอื่น ๆ อีก เช่น โรงเรียนราษฎร์ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี และโรงเรียนในต่างจังหวัดซึ่งอยู่ใกล้พระนคร ที่สามารถรับรายการได้ก็และชัดเจน ใ้บองเห็นคุณค่าและประโยชน์ของโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ซึ่งขอรับรายการเหล่านี้ด้วยซึ่งอาจสรุปให้เห็นได้ดังนี้^๓

ปี พ.ศ.	จำนวนโรงเรียน	โรงเรียนนอกเขตเทศบาลและต่างจังหวัด
๒๕๐๓	๓๑ โรงเรียน	—
๒๕๐๔	๕๓ โรงเรียน	๑๖
๒๕๐๕	๕๔ โรงเรียน	๓๘
๒๕๑๐	๕๕ โรงเรียน	๖๓
๒๕๑๑	๕๖ โรงเรียน	๘๑
๒๕๑๒	๕๕ โรงเรียน	๕๓

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาปัญหาและอันคับความสำคัญของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ

^๓ สถิติการรับฟังรายการโทรทัศน์ศึกษา จัดทำโดยหมวดโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ปี ๒๕๑๒.

๒. เพื่อให้ทราบปัญหาในการใช้โทรทัศน์ศึกษาของครูในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

๓. เพื่อทราบถึงผลการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ โดยจำแนกเป็นรายวิชา

๔. เพื่อทราบถึงการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานระหว่างกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ กับโรงเรียนในสังกัดของเทศบาล

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

โทรทัศน์ศึกษา เป็นเครื่องมือประกอบการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่นักการศึกษาส่วนใหญ่นำมาใช้ในการเรียนการสอน เดล นักการศึกษาผู้หนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของโทรทัศน์ศึกษาไว้ว่า "เราไม่สามารถหาครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนดี มาสอนนักเรียนได้ทุกห้องเรียนในเวลาเดียวกัน แต่ขณะนั้นนักเรียนมีโอกาสได้เรียนจากครูที่ดีได้เหมือน ๆ กัน คือเรียนจากครูโทรทัศน์" นับได้ว่า โทรทัศน์มีคุณค่าต่อการเรียนการสอนมาก สำหรับในประเทศไทย กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ได้เริ่มโครงการโทรทัศน์ศึกษา และทดลองใช้ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ทั้งในจำนวนและคุณภาพในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา

เนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษามีความสำคัญมาก เพราะเป็นการวางรากฐานให้แก่เยาวชนที่จะเป็นกำลังคนของชาติในวันข้างหน้า ประกอบกับโครงการโทรทัศน์ศึกษาดังกล่าว กำลังอยู่ในระหว่างทดลอง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ ผลที่ได้จะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ดังนี้

๑. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงบางประการในการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ อันอาจจะเป็นข้อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

๒. จะทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของครูในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ อันเป็นประโยชน์ต่อการที่จะนำไปปรับปรุงและส่งเสริมการใช้โทรทัศน์ เพื่อการศึกษาต่อไป

๓. จะทำให้ทราบผลการใช้โทรทัศน์ศึกษา ประกอบการสอนของครูโดยทั่วไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อการที่จะนำไปปรับปรุง และส่งเสริมการใช้โทรทัศน์ศึกษาให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. จะทำให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างผู้จัดรายการ และผู้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษา อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา

๕. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาในระดับอื่นต่อไป

กำหนดศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

โรงเรียน	หมายถึง	โรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครที่ใช้โทรทัศน์ประกอบ
		การสอน
ครู	หมายถึง	ครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาลนคร-
		กรุงเทพ
ครูโทรทัศน์	หมายถึง	ผู้ที่ทำการสอนทางโทรทัศน์ในห้องส่งรายการ
การดำเนินการหมายถึง		การจัดทำรายการโทรทัศน์ศึกษา รวมทั้งการจัดทำหนังสือ
		คู่มือการสอน การจัดครูโทรทัศน์และการเตรียมตัว
		ออกรายการ
โทรทัศน์	หมายถึง	โทรทัศน์ศึกษาซึ่งกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพเป็นผู้
		จัดรายการสอนขึ้น ทางสถานีโทรทัศน์ของ ๔

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้บุคคลเหล่านี้เป็นมวลประชากร

๑. เจ้าหน้าที่จัดรายการโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ

๒. ครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ในจังหวัดพระนคร

ทั้ง ๑๒ แห่ง

๓. ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

การวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

กรมวิชาการ^๑ ได้ให้ความหมายของ "โสตทัศนูปกรณ์" ไว้ว่า โสตทัศนูปกรณ์หมายถึง อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัสดุ เครื่องมือ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างดีที่สุด อาจเรียกอีกอย่างว่า โสตทัศนอุปกรณ์

เคล^๒ ผู้เชี่ยวชาญทางโสตทัศนศึกษา ได้จัดโทรทัศน์ไว้ในอันดับ ๗ ของกรวยประสบการณ์ โดยเรียกสื่อชนิดนี้ว่า โทรทัศน์ศึกษา (Education Television)

แรพแมน^๓ ให้คำจำกัดความของโทรทัศน์ศึกษาว่า เป็นการจกรายการโทรทัศน์ซึ่งมีครูหรือคณะครู หรือกลุ่มโรงเรียน เป็นผู้ร่วมกันวางแผนงานและดำเนินงานเพื่อช่วยให้บทเรียนตามหลักสูตรได้ผลดียิ่งขึ้น

ฮูเบเนอร์^๔ ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้โทรทัศน์ในการสอนว่า โทรทัศน์ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี นักเรียนเรียนด้วยความพอใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อโทรทัศน์ และได้กล่าวถึงบทเรียนที่สอนทางโทรทัศน์ว่าไม่ซ้ำ แต่กลับเสริมบทเรียนตามปกติ

เคลลี^๕ ได้ศึกษาการใช้โทรทัศน์ศึกษาในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ - ๖๐

^๑ วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ อุปกรณ์การสอน หน้า ๑.

^๒ Dale, Edgar, Audio - Visual Methods in Teaching, p. 50.

^๓ Chapman, Dave, Planning for Schools with Television, p. 6.

^๔ Huebener, Theodore, Audio - Visual Techniques in Teaching Foreign Languages, pp. 97 - 98.

^๕ Kelly, Fred C., "Evaluation Report on First Year Using Education Television, 1959 - 60, Des Moines and Polk County Schools," Audio - Visual Communication Review, 6 (8) : 314, November - December, 1960.

เพื่อต้องการทราบว่า การสอนทางโทรทัศน์จะให้ผลดีแก่นักเรียนหรือไม่ และจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนได้มากน้อยเพียงใด เขาได้ทดสอบกับนักเรียน ๗ ชั้น ชั้นละประมาณ ๕๐ - ๑๓๕ คน ให้นักเรียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์อเมริกัน วิทยาศาสตร์เบื้องต้น การอ่าน เลขคณิต และภาษาต่างประเทศจากโทรทัศน์ แล้วทดสอบด้วยข้อสอบมาตรฐานของสตอดดาร์ด (Stoddard) ผลที่ได้ปรากฏว่า เมื่อทำการทดสอบครั้งที่สอง มีเพียงสองชั้นที่ได้คะแนนต่ำกว่า การทดสอบครั้งแรก การเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ก็เหมือนกับการเรียนในห้องเรียนทั่วไป เพราะได้ผลไม่แตกต่างกัน ทุกวิชาที่สอนทางโทรทัศน์ได้ผลดีเช่นกัน

ชิบเบลอร์^๖ ได้กล่าวถึงผลการสำรวจซึ่งทำขึ้นครั้งหนึ่งในสหรัฐอเมริกาว่า ครูร้อยละ ๔๓ ชอบใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ครูที่ใช้สอนในห้องเรียนมักจะได้รับความลำบากใจ และไม่ค่อยใช้โทรทัศน์ในตอนแรก ๆ แต่เมื่อมีประสบการณ์ขึ้น ความคิดเห็นและทัศนคติจะเปลี่ยนไป การสำรวจครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารการศึกษาควรจะอบรมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ให้ทราบถึงคุณค่าของโทรทัศน์ศึกษา การใช้คู่มือ และการปฏิบัติของครูในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

เดสมอนด์^๗ ได้ศึกษาถึงสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องได้รับการฝึกฝนสำหรับการเตรียมตัวเป็นครูโทรทัศน์ โดยให้ครูในเมืองลอสแอนเจลิส (Los Angeles) และ ออเรนจ์ (Orange) จำนวน ๔๐๕ คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับครูโทรทัศน์ ผลปรากฏว่าครูโทรทัศน์จะต้องมีความรู้ในด้านการบริหารและการสอนเป็นอย่างดี ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทของครูโทรทัศน์ และผู้ที่เหมาะสมสำหรับครูโทรทัศน์มีน้อยมาก

The Fund for the Advancement of Education^๘ ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับ

^๖ Shibler, Herman L., "What Research Says About E.T.V.", Midwest Program on Airborne Television Instruction News, p. 2.

^๗ Desmond, Dannis "Training Needed to Prepare Teachers as Communicators in Educational Television," Dissertation Abstracts, 25 : 3418, 1964.

^๘ The Fund for the Advancement of Education, "The National Program in the Use of Television in the Public Schools", Audio - Visual Communication Review, 3 (8) : 159, May - June, 1960.

โครงการใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๙ - ๕๘ ความมุ่งหมายที่จะศึกษา คือ จะใช้โทรทัศน์ศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาและใช้โทรทัศน์สอนในห้องเรียนใหญ่ ๆ เพื่อประหยัดห้องเรียนได้อย่างไร โดยทำการทดลองกับนักเรียน ๕๐,๐๐๐ คน ในโรงเรียนประถมและมัธยม มากกว่า ๒๐๐ แห่ง ให้นักเรียนเรียนจากโทรทัศน์ในห้องประชุม แล้วทดสอบด้วยข้อสอบมาตรฐาน ผลที่ได้ปรากฏว่า ๖๔ % ของนักเรียนชอบเรียนจากโทรทัศน์ คณะกรรมการได้สรุปว่าโทรทัศน์มีคุณค่า เมื่อได้มีการเตรียมฝึกฝนครูโทรทัศน์มาเป็นอย่างถี่ หลายโรงเรียนรายงานว่า เป็นการประหยัดห้องเรียนและลดจำนวนครูลงได้ถึง ๒๐ คน แต่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงาน คือ บางโรงเรียนมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ครูโทรทัศน์ไม่เพียงพอกับความต้องการ ปัญหาในการฝึกฝนครูที่จะทำการสอนในชั้นใหญ่ ๆ ปัญหาของการจัดการการสอนทางโทรทัศน์และการจัดตารางเวลาเรียน

จากรายงานการทดลองการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของซินินาตี พับลิค สกูล^๘ (Cincinnati Public School) ปรากฏว่า การสอนทางโทรทัศน์ได้ผลมากกว่าการสอนแบบเดิมและสามารถใช้โทรทัศน์สอนเด็กที่มีความสามารถทุกระดับได้ ในการสอนวิชาชีววิทยาใช้โทรทัศน์สอนได้ดีกว่าการสอนโดยแบบบรรยาย เด็กที่มีความสามารถต่ำชมการสอนวิชาชีววิทยาทางโทรทัศน์ แต่เด็กที่มีความสามารถสูงเรียนแบบบรรยายได้ดี และเด็กที่มีความสามารถทำเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ดีเมื่อสอนด้วยโทรทัศน์

ในปี ๑๙๕๔ เมลาส์วัก^{๑๐} ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการสัมมนาที่เกี่ยวกับโทรทัศน์ เพื่อที่จะทราบ ผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยตนเองทางโทรทัศน์ คุณผลของความเข้าใจจากการเรียนเองทางโทรทัศน์ ตลอดจนต้องการทราบพื้นฐานทางการศึกษาและปัญหาต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อการเรียน ทั่วประเทศทั้งหมด ๔๙ คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ให้ตอบคำถามที่ออกใบรายการโทรทัศน์ ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า

^๘ Cincinnati Public School, "Report of the Experiments in the Use of Television Instruction," Audio - Visual Communication Review, 8 : 192, July - August, 1960.

^{๑๐} Blaushard, Parel, "Television," Audio - Visual Communication Review, 1 : 40 - 41, January - February, 1961.

๑. การเรียนจากโทรทัศน์ประสบความสำเร็จ นักเรียนที่เรียนด้วยรายการโทรทัศน์ มีเพียงส่วนน้อยที่สอบตก

๒. พื้นฐานระดับความรู้ของผู้เรียนด้วยโทรทัศน์ไม่ต่ำกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียน

๓. ปัญหาที่นักเรียนเหล่านั้นประสบ และมีผลต่อผู้เรียน คือ ตำราที่จะค้นคว้ามีไม่เพียงพอ

สุภา รำรงโรติ^{๑๑} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" การวิจัยมุ่งศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยกระทำกับนักเรียนจากโรงเรียนในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ๕ โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย ๒๐๗ คน นักเรียนหญิง ๒๐๔ คน ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งชายและหญิงได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากพอสมควร และนักเรียนส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อมวลชนทั้ง ๔ ประเภท โดยให้ความเห็นว่า สื่อมวลชนให้ความรู้และความเพลิดเพลิน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อมวลชนแต่ละชนิดในด้านการศึกษาพอสรุปย่อ ๆ เกี่ยวกับโทรทัศน์ได้ดังนี้

๑. โทรทัศน์สามารถนำข่าวสารและเรื่องราวที่มีทั้งภาพและเสียงไปสู่ผู้รับได้ รวบรวมยังเกิดความรู้สึกว่า เหตุการณ์นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตน

๒. โทรทัศน์ช่วยเสริมบทเรียนและการสอนของครูจากโรงเรียนให้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓. ถ้าผู้ปกครองสามารถรู้จักเลือกและแนะนำให้นักเรียนชมรายการที่ดี โทรทัศน์ก็มีบทบาทในการอบรมและฝึกนิสัยที่ดีแก่เด็กได้.

^{๑๑} สุภา รำรงโรติ การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘, ๑๘๑ หน้า.

ประณีต โรหิตोปลการ^{๑๒} ได้ศึกษาเรื่อง "การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิทยาศาสตร์
 ในชั้นประถมศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ" เพื่อรวบรวมปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของครูใน
 การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนเทศบาลนคร
 กรุงเทพ รวมทั้งผลที่นักเรียนได้รับจากการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ ในการดำเนินงาน
 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์โรงเรียนละ ๑ ฉบับ
 และส่งขอทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอนทางโทรทัศน์ไปยังนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๓๗๔
 คน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิทยาศาสตร์นั้น ช่วยการสอน
 ของครู แต่การเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ของ เด็กยังมีปัญหาเกี่ยวกับครูขาดอุปกรณ์การสอน
 สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม เครื่องรับมีจำนวนไม่เพียงพอแก่นักเรียน และมีปัญหาเกี่ยวกับคู่มือครู
 ตารางสอน และไม่มีเจ้าหน้าที่ไปให้การแนะนำเท่าที่ควร ถึงกระนั้นผลการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์
 ของนักเรียนโดยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ยังปรากฏว่าได้ผลดีพอใช้ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะ
 ว่าควรมีการปรับปรุงสิ่งบกพร่องต่าง ๆ ให้ดีขึ้น โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น
 ครูเองต้องหาทางปรับปรุงวิธีสอนให้ดีขึ้น หมั่นหาความรู้อยู่เสมอ กองการศึกษาเทศบาลนคร
 กรุงเทพ ควรจัดให้มีการอบรมครูผู้ใช้รายการโทรทัศน์ จัดบทเรียนทางโทรทัศน์ให้ดีและเหมาะสม
 ยิ่งขึ้น ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรให้ความช่วยเหลือในด้านบริการต่าง ๆ เช่น จัดหาอุปกรณ์
 การสอน และจัดทำตารางสอนให้ตรงกับตารางออกอากาศของบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ทาง
 โทรทัศน์

^{๑๒} ประณีต โรหิตोปลการ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในชั้น
ประถมศึกษาของ เทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๙,
 ๑๔๔ หน้า.

สุดา วิทย์พัชรา^{๑๓} ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อการสอนทางโทรทัศน์ ของเทศบาลนครกรุงเทพ" โดยได้แบบสอบถามกับครูชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

๑. ครูมีทัศนคติที่พึงพอใจต่อการสอนทางโทรทัศน์ศึกษา ของเทศบาลนครกรุงเทพ
๒. วิชาภาษาอังกฤษให้ประโยชน์ในการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนมากกว่าวิชาอื่น
๓. มีปัญหาบางอย่างที่ทำให้ครูเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสอนในบางครั้ง เช่น สถานที่ไม่เหมาะสม เครื่องรับโทรทัศน์น้อย ขาดอุปกรณ์ในการสอน
๔. ปัญหาเกี่ยวกับคู่มือครู ตารางสอนส่งช้าเกินไป ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำเท่าที่ควร จึงทำให้ครูไม่เข้าใจวิธีการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอน

พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ^{๑๔} ได้ศึกษาเรื่อง "การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐" เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ๑๕ แห่ง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยเป็น ๒๔.๐๓ จากคะแนนเต็ม ๕๐ และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๔.๔๓ ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

^{๑๓} สุดา วิทย์พัชรา "การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อการสอนทางโทรทัศน์ ของเทศบาลนครกรุงเทพ" วิทยานิพนธ์ เสนอบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐, ๑๑๒ หน้า.

^{๑๔} พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ "การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐" ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ๒๕๑๑, ๑๔๔ หน้า.

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปรากฏว่า มีค่าเฉลี่ยเป็น ๒๕.๕๓ จากคะแนนเต็ม ๕๐ และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๕.๐๕ ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ปรากฏว่า วิชาการใช้ภาษามีค่าเฉลี่ยเป็น ๓๔.๐๗ จากคะแนนเต็ม ๕๐ และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๕.๕๔ ความเข้าใจภาษามีค่าเฉลี่ยเป็น ๑๓.๐๕ จากคะแนนเต็ม ๒๐ และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๔.๔๖ ซึ่งจัดว่าได้ผลในระดับค่อนข้างสูง ✕

ประพนธ์ แสงวนิช^{๑๕} ได้กล่าวถึงประโยชน์ของโทรทัศน์ศึกษาไว้ดังนี้

๑. เป็นเครื่องจูงใจให้นักเรียนและครู ให้ความกระตือรือร้นสนใจการเรียนและการสอน นอกจากได้ฟังเสียงแล้วยังได้เห็นภาพประกอบอีกด้วย นับเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ใช้เปิดประตูความรู้

๒. สร้างทัศนคติที่ดี ทำให้นักเรียนอยากเป็นพลเมืองดี มีความเข้าใจที่ระหว่างบุคคลต่างชั้นวรรณะกัน และมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน

๓. สร้างทักษะทางสติปัญญา ช่วยนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์ปัญหาและเข้าใจลำดับขั้นของการแก้ปัญหา การพิจารณาแง่คิดหลาย ๆ ด้านที่มีความคิดเห็นต่าง ๆ กัน

๔. สาธิตกระบวนการ สามารถแพร่ภาพถ่ายใกล้ให้เห็นชัด เน้นเฉพาะจุดเป็นขั้น ๆ เพื่อการสาธิต เช่น การผ่าตัด การพิจารณาคดีในศาล แสดงการฝึกสอน สาธิตเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ การทดลอง การทำงานเป็นขั้นของโรงงาน และการจัดแสดงกระบวนการทางศิลปะ

๕. นำความรู้และประสบการณ์มาให้ ความรู้ ประสบการณ์บางอย่างยากแก่การหามาเอง แต่โทรทัศน์ก็บรรยายได้ เช่น นักเรียนซึ่งอยู่ในภูมิประเทศป่าเขาที่ห่างไกลทะเล ได้มีโอกาสเห็นการจับปลาและสัตว์น้ำทางทะเล เป็นต้น ประสบการณ์ต่าง ๆ อันได้มาจากการชมโทรทัศน์ศึกษา จูงใจให้เกิดกิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative Activities) และวิจารณ์ (Critical Thinking)

^{๑๕} ประพนธ์ แสงวนิช "โทรทัศน์เพื่อการศึกษา" วิทยาสาร ๓ (๒๔) : ๓๖ - ๔๔ กันยายน ๒๕๑๒.

* ประสงค์ หงสนันทน์^{๑๖} ได้กล่าวถึงอิทธิพลของโทรทัศน์ สรุปได้ดังนี้คือ

๑. โทรทัศน์ขณะออกอากาศได้รับความนิยมมากกว่าสื่อมวลชนอื่น

๒. โทรทัศน์ เป็นทั้งภาพยนตร์ วิทญูกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์รวมกัน

๓. เข้าถึงผู้ดูในบ้าน และมีอิทธิพลมากขึ้นทุกวัน

๔. ผู้ใหญ่มีโอกาสได้ชมร่วมกับเด็ก จึงมีโอกาสดูไปด้วยและชี้แจงแก่เด็กและควบคุม

การชมรายการของเด็ก *

เณลิม สุทธิรักษ์^{๑๗} ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่เด่นและความสำคัญของโทรทัศน์ไว้ดังนี้

๑. สามารถแสดงภาพให้เห็นเหมือนของจริงและประทับใจได้ เรียกร้องให้เกิดความเชื่อ ความสนใจ ความเลื่อมใส และสามารถชักจูงให้คล้อยตามได้ง่ายกว่าสื่อมวลชนอื่น ๆ

๒. ทำให้ผู้ชมเกิดความทรงจำติดตาได้นาน

๓. ภาพที่แสดงชักพาให้เด็กหรือแม้แต่ผู้ใหญ่เอง เชื่อว่าเป็นจริงทั้ง ๆ ที่อาจเสนอผิดไป จากความจริงบ้างเล็กน้อย

๔. ภาพช่วยให้เด็กเกิดอารมณ์ง่าย และสร้างรอยประทับใจให้เด็กได้ดีกว่าผู้ใหญ่
เบคเกอร์และฮาชรบอร์กเกอร์^{๑๘} ได้กล่าวว่า บุคคลผู้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งโทรทัศน์ จะประกอบด้วยบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้คือ

๑. Director มีหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๒. Producer ผู้อำนวยการในการจัดรายการต่าง ๆ

^{๑๖} ประสงค์ หงสนันทน์ และผู้ร่วมอภิปราย "สรุปการอภิปรายเรื่อง อิทธิพลของ สื่อสารมวลชน" อิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน หน้า ๓๘.

^{๑๗} เณลิม สุทธิรักษ์ "ความสำคัญของวิทญูกระจายเสียงและโทรทัศน์" หน้าที่และความรับผิดชอบของวิทญูกระจายเสียงและโทรทัศน์ หน้า ๓๘.

^{๑๘} Becker, and Harshbarger, "The Television Team," Television Techniques for Planning and Performance, pp. 6 - 10.

๓. Floor director ผู้อำนวยการจัดสถานที่
๔. Technical director ผู้อำนวยการฝ่ายเทคนิค
๕. Camera man ช่างกล้องหรือผู้เดินกล้อง
๖. Assistant director ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั่วไป
๗. Lighting Director ผู้อำนวยการด้านแสง
๘. Staging director ผู้อำนวยการจัดเวที
๙. Boom operator มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องเสียงคือ ไมโครโฟน
๑๐. Audio engineer มีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบเสียง
๑๑. Switcher ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนระบบถ่ายทำ เช่น Dissolve, fade, Wipes เป็นต้น
๑๒. Shader or Video control operator เป็นผู้ตรวจสอบภาพก่อนที่จะถ่ายแต่ละครั้ง
๑๓. Dolly or Boom pusher คือ ผู้เข็น Dolly ไปตามความต้องการของช่างกล้องหรือเข็นไมโครโฟนเพื่อรับเสียงตามผู้แสดง
๑๔. Projectionist คือ เจ้าหน้าที่สำหรับฉายจะอยู่ในห้องฉายเพื่อฉาย สไลด์ (Slide) และภาพยนตร์

กิจการโทรทัศน์ศึกษาในสหรัฐอเมริกาได้ก้าวหน้าไปไกลมาก จะเห็นว่าโทรทัศน์ศึกษาได้เจริญออกไปอย่างมากาย จนกระทั่งมีโครงการโทรทัศน์ศึกษาภาคพื้นเวหาขึ้น (The Midwest Airborne Television Program) ดร. เปรื่อง ภูมิ ได้เล่าถึงโครงการโทรทัศน์ภาคพื้นเวหา ไว้ในหนังสือศูนย์ศึกษาที่น่าสนใจดังนี้

โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นเวหา

เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ ได้มีเครื่องบินสี่เครื่องยนต์บินจากสนามบินมหาวิทยาลัย เปอร์ดู เมือง ลาฟาเยตน์ รัฐอินเดียนา ขึ้นไปบินเพื่อถ่ายทอดรายการสอนทางโทรทัศน์ลงมา ๒ ช่องพร้อม ๆ กัน รัชมีการถ่ายทอดเป็นรูปวงกลมบนพื้นดิน เส้นผ่าศูนย์กลาง

^{๑๔} เปรื่อง ภูมิ "โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นเวหา" ศูนย์ศึกษา ๓ : ๔๓ - ๔๔
มีนาคม ๒๕๐๔.

๓๐๐ - ๔๐๐ ไมล์ ในเขตของรัฐ ๖ รัฐ คือ อิลลินอยส์ อินเดียนา เคนตักกี มิสซิสซิปปี โอไฮโอ และวิสคอนซิน เครื่องบินจะบินสัปดาห์ละ ๔ วัน ๆ ละ ๔ ชั่วโมง แต่ระยะนี้เป็นระยะทดลอง และทดลองถึงเดือน พฤษภาคม ๒๕๐๔ ในชั้นปฏิบัติจริง จะเริ่มในเดือน กันยายน ๒๕๐๔ และจะบินเพิ่มเป็นวันละ ๖ ชั่วโมง

ความหมายของโครงการโทรทัศน์ศึกษาภาคพื้นเวหา

๑. เพื่อขยายแนวทางการให้การศึกษาแก่โรงเรียนจำนวนมาก ๆ ทั่วประเทศ
๒. เพื่อทวีคุณภาพของการให้การศึกษาแก่โรงเรียน หรือวิทยาลัยที่ไม่มีแหล่งวิชาที่ดีพอในปัจจุบัน
๓. เพื่อเป็นทางเลือกค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการจัดควยวิธีอื่น โดยให้ได้คุณภาพที่ขึ้นเท่ากัน
๔. เพื่อปฏิบัติการชั้นริเริ่มในทำนองที่จะส่งเสริมให้มีเครื่องใช้และสิ่งต่าง ๆ ที่ดาวไวเสียบแก่เริ่มแรก
๕. เพื่อการดำเนินงานและการเงินของโครงการจะได้ดำเนินต่อไป โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาของรัฐจะได้รื้อหน้าต่อไปโดยสะดวก

วิธีการถ่ายทอดรายการจากภาคพื้นเวหา

รายการสวนต่าง ๆ จะบันทึกไว้โดย Video tape แล้วนำขึ้นเครื่องบินวนเวียนถ่ายทอดรายการสอนนั้นลงมาทางพื้นดิน ๒ ช่อง โดยใช้เครื่องบินสี่เครื่องยนต์ แบบ D.C.๖ และ A.B. ๒ เครื่องคอยผลัดเปลี่ยนกันตอนล่างของเครื่องมีเสาอากาศปลักลงมายาว ๓๐ ฟุตส่งรายการตั้งแต่เวลา ๕.๐๐ น. ถึง ๑๕.๐๐ น. ทุกวันจันทร์ พุธ พฤหัสบดี ของทุกสัปดาห์

ด้านการเงิน

โครงการนี้จะใช้จ่ายเงินทั้งสิ้น ๙ ล้านเหรียญอเมริกัน โดยได้รับเงินจากมูลนิธิฟอร์ด การบริจาคของโรงงานอุตสาหกรรมเอกชน เป็นเงิน ๔ ๑/๒ ล้านเหรียญ

การเตรียมรายการวิชาสำหรับสอนทางโทรทัศน์

มีเจ้าหน้าที่ H P A T I (The Midwest Program on Airborne Television Instruction) และสมาชิกรัฐเกี่ยวข้องปรึกษากับเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน เพื่อจัดทำบทเรียน

ให้สนองความต้องการทั้ง ๒ รัฐ ซึ่งเจ้าหน้าที่เหล่านี้จะมีตัวแทนนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายหลักสูตร เป็นต้น จะช่วยกันจัดเนื้อหาและตารางเรียน วิชาต่าง ๆ ที่สอนมีดังนี้

๑. ภาษารัสเซีย	๒. ภาษาฝรั่งเศส
๓. ภาษาสเปน	๔. ภาษาอังกฤษ
๕. สังคมศึกษา	๖. การปกครองและหน้าที่พลเมือง
๗. คณิตศาสตร์	๘. โลซคณิต
๙. วิทยาศาสตร์เฉพาะและทั่วไป	๑๐. มนุษยศาสตร์
๑๑. ศิลป	๑๒. คณิต
๑๓. การแนะแนว	

การเลือกครูสอนทางโทรทัศน์

M P A T I จะพยายามหาครูที่มีความรู้ทางนี้จากทั่วประเทศ ได้ประมาณ ๓๐๐ คน แล้วนำมาคัดเลือกอีกครั้ง โดยใช้วิธีให้แสดงแล้วอัด Kinescope เข้าไว้ ให้ผู้เชี่ยวชาญมาเป็นกรรมการตัดสินเอาเฉพาะที่ดีที่สุด ๕๐ คน

การสร้างรายการสำหรับออกอากาศ

ครูที่ได้รับเลือกแล้วจะฝึกงานที่มหาวิทยาลัยเปอร์คูว์ ช่วยกันเตรียมบทเรียน มีการร่างบทเรียน ทำหนังสือประกอบ ค้นคว้าวิจัยออกแบบ และสร้างวัสดุกราฟิกส์ เพื่อจัดรายการเรื่องนี้ จากนั้นครูจะไปยังศูนย์ผลิตโทรทัศน์ส่วนท้องถิ่น สำหรับบันทึกภาพและเสียงสำหรับออกอากาศต่อไป

นอกจากนี้ยังจัดทำสิ่งพิมพ์ เพื่อประกอบการถ่ายทอดออกอากาศทางโทรทัศน์ศึกษาภาคพื้นเวทากวัย เพื่อจะให้การสอนได้ดียิ่งขึ้น แผนกอุปกรณ์การศึกษาของ M P A T I จะทำหนังสือแจก และจำหน่ายเฉพาะตำราโนตการสอน และได้ทำคู่มือขึ้นเพื่อให้คำแนะนำครูและเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาด้วย

จากโครงการโทรทัศน์ศึกษาภาคพื้นเวหานี้ เราจะเห็นว่าสหรัฐอเมริกาได้เจริญก้าวหน้าไปมาก ทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งได้นำมาใช้ในด้านการศึกษา ทำให้คุณภาพทางการศึกษาคีขึ้น กิจกรรม ที.วี. จึงมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการศึกษาและการบันเทิง

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังต่อไปนี้

๑. เลือกหมวดประชากรสำหรับการวิจัย /
๒. ร่างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย /
๓. ส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล /
๔. จัดกระทำกับข้อมูล /

๑. การเลือกหมวดประชากรสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกหมวดประชากรสำหรับการวิจัยดังนี้

๑. เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่โดยตรงในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ฉะนั้นหมวดประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จึงควรเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา จำนวน ๒๔ คน ซึ่งได้รับรายละเอียดจากผู้เชี่ยวชาญหมวดโทรทัศน์ศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ แบ่งการทำงานตามหมวดวิชาดังนี้

หมวดวิชาวิทยาศาสตร์	๓	คน
หมวดวิชาภาษาอังกฤษ	๓	คน
หมวดวิชาภาษาไทย	๒	คน
หมวดวิชาคณิตศาสตร์	๒	คน
หมวดวิชาสังคมศึกษา	๒	คน
หมวดวิชาศิลปะศึกษา (ขับร้องและดนตรี)	๗	คน
หมวดอุปกรณ์การศึกษา	๖	คน
รวม	๒๔	คน

นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีก เช่น ครูต่างประเทศซึ่งทำหน้าที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ และมีช่างภาพประจำอีกด้วย

นอกจากเจ้าหน้าที่ประจำทั้ง ๒๕ คน ซึ่งรับผิดชอบโดยตรงแล้วยังมีอนุกรรมการอีกหลายท่านที่เป็นอาจารย์ทรงคุณวุฒิ จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัย และครูในโรงเรียนเทศบาล ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการรายการโทรทัศน์ศึกษา

๒- เพื่อศึกษาปัญหาและการใช้โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพมหานครประการที่ใช้ในการศึกษากครั้งนี้ ควรเป็น ครู อาจารย์ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงทำการสำรวจจำนวนครู อาจารย์ ที่ทำการสอนโดยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระบุ ประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเทศบาลที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ในจังหวัดพระนคร จำนวน ๑๒ แขวง โดยได้รับรายละเอียดของจำนวนโรงเรียน รายชื่อ และสถานที่ตั้งโรงเรียน จากแผนกโรงเรียน กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ซึ่งมี ๑๐๒ โรงเรียน ผู้วิจัยได้วางหลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ก. เป็นโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพที่เปิดสอนถึงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา ๒๕๑๓ และใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

ข. เป็นโรงเรียนจากแขวงการศึกษาต่าง ๆ กัน ๑๒ แขวง ตามลักษณะที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งแต่ละแขวงอาจมีวิธีการดำเนินการแตกต่างกัน เนื่องจากสถานที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกันออกไป อันอาจจะมีผลเกี่ยวกับการใช้เครื่องรับโทรทัศน์

ผู้วิจัยทำการสำรวจจำนวนครูที่สอนโดยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมศึกษาตอนต้น และระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยส่งจดหมายขอความร่วมมือไปยังครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ของโรงเรียนเทศบาลทั้ง ๑๐๒ โรงเรียน พร้อมทั้งแนบแบบสอบถาม (ดูภาคผนวก ก.) ที่ปิดแสตมป์พร้อมทั้งจำนวนของถึงผู้ทำการวิจัย เพื่อสะดวกต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ในการส่งกลับมายังผู้ทำการวิจัย โดยขอทราบจำนวนครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย และจำนวนผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษาของโรงเรียนเทศบาล

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการกันกว่าครั้งนี้ จึงเป็นราษฎรผู้ใช้โทรศัพท์ประกอบการสอน
ในทางการศึกษา ๑๒ แขวง ซึ่งเป็นตัวแทนของมวลประชากร ดังปรากฏในตารางข้างล่างนี้

ตาราง ๑. ที่ตั้ง โรงเรียน และจำนวนราษฎรผู้ใช้โทรศัพท์ประกอบการสอน

ลำดับที่	แขวง	โรงเรียนเทศบาล	จำนวนราษฎร		รวม
			ประถมต้น	ประถมปลาย	
๑	พระนคร	วัดมกุฏกษัตริยาราม	๕	๑๐	๑๕
๒	พระนคร	วัดราชนัคคา	๔	๗	๑๑
๓	ป้อมปราบ	วัดพระพิเรนทร์	๒	๒	๑๒
๔	ป้อมปราบ	วัดสีการาม	๕	๔	๑๓
๕	ปทุมวัน	วัดบรมนิวาส	—	๒	๒
๖	ปทุมวัน	สวนกุหลาบ	—	๗	๗
๗	สลับพันธุวงศ์	วัดปทุมคงคา	๔	๒	๑๕
๘	บางรัก	วัดหัวลำโพง	—	๗	๗
๙	ดุสิต	วัดประหารระบือธรรม	๔	๑๐	๑๔
๑๐	ดุสิต	วัดเบญจมบพิตร	๔	๗	๑๑
๑๑	ดุสิต	วัดสระทอง	๑๑	๒	๑๓
๑๒	ดุสิต	วัดจันทร์สม	๔	๒	๑๐
๑๓	พญาไท	วิสุทธิ	๔	๔	๑๓
๑๔	ยานนาวา	วัดกอน	๗	๒	๑๓
๑๕	ยานนาวา	วัดลาดบัวขาว	๑๑	๑๐	๒๑
๑๖	ยานนาวา	วัดราชสิงขร	—	๑๓	๑๓
๑๗	ยานนาวา	วัดไผ่เงินโชตนาราม	๔	๒	๑๐

ตาราง ๑. (ต่อ)

ลำดับที่	แขวง	โรงเรียนเทศบาล	จำนวนครู		รวม
			ประถมต้น	ประถมปลาย	
๑๘	บ้านนาว่า	วัดทองลม	๒	๒	๑๒
๑๙	พระโขนง	วัดธาตุทอง	๕	๑๒	๓๗
๒๐	พระโขนง	สุเหร่าบางมะเขือ	๓	๓	๒
๒๑	บางนา	วัดบางนาใน	—	๗	๓
๒๒	บางนา	บางจาก	๓	๕	๑๒
๒๓	บางนา	เทพศิลา	๓	๕	๘
๒๔	บางเขน	เทวสุนทร	๔	๒	๑๐
๒๕	สามเสน	สามเสนนอก	๓	๔	๓
รวม			๑๐๕	๑๘๒	๒๘๑

๓. * จำนวนผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนเทศบาล

จำนวน ๒๓ คน ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์เอง เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนเทศบาล

✓ การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยเห็นว่า แบบสอบถามจะทำให้สะดวกต่อการรวบรวมข้อมูล เพราะสะดวกประชากรประเภท ๒. ก็คือโรงเรียนเทศบาลอยู่ทั่วจังหวัดพระนคร อีกประการหนึ่ง การใช้แบบสอบถามอาจจะได้คำตอบที่เกิดจากใจจริง เพราะมีเวลาตอบไม่จำกัด ผู้ตอบสามารถตอบ

และแสดงความกึกก้องได้อย่างเสรี

การสร้างแบบสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่เทศบาลและผลการใช้โทรทัศน์กับ ของคุณนั้น ในขั้นแรกได้ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถามของ เบสท์^๑ และแบบประเมินผลการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของ เรย์ โนล^๒ แล้วนำมาดัดแปลงพร้อมทั้งเพิ่มเติม และได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนและได้สังเกตการสอนของครูผู้ใช้โทรทัศน์ และสัมภาษณ์ผู้บริหารของโรงเรียนเทศบาล ศึกษาธิการแขวงบางแขวง หัวหน้าพรรคโทรทัศน์ศึกษา และเจ้าหน้าที่โทรทัศน์ศึกษาบางท่าน

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามสำหรับรวบรวมข้อมูล ๓ ชุด คือ

ชุดที่ ๑ ใช้กับ เจ้าหน้าที่โทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ

ชุดที่ ๒ ใช้กับ ครูผู้สอนโทรทัศน์ประกอบการสอน ในโรงเรียนเทศบาล

นครกรุงเทพ

ชุดที่ ๓ ใช้กับ ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียน

เทศบาลนครกรุงเทพ

แบบสอบถามชุดที่ ๑ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นรายการปัญหาและอุปสรรคในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่โทรทัศน์ศึกษา ให้ตอบโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บหน้าข้อความที่เป็นปัญหา และเขียนเลขกำกับเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาไว้ด้วย

ตอนที่ ๒ ให้แจกแจงปัญหาในตอนที่ ๑ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง และรองลงไปตามลำดับ โดยแจกแจงในรูปทัวปัญหาที่เกิดขึ้น ลักษณะของปัญหา สาเหตุของการเกิดปัญหานั้น ๆ และขอเสนอแนะในการแก้ไขต่อไป

ตอนที่ ๓ ปัญหาอื่น ๆ ที่เห็นว่าสำคัญ ควรได้รับการแก้ไขพร้อมทั้ง

^๑ Best, John W., Research in Education, pp. 140-160.

^๒ Levenson, William B., Teaching Through Radio and Television, pp. 279-286.

ขอเสนอแนะในการแก้ไขด้วย เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี

แบบสอบถามชุดที่ ๒ ใช้กับครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน แบ่งออกเป็น ๒ ตอน
ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน
อาทิเช่น เพศ อายุ ประสบการณ์ในการเป็นครู วุฒิ ประสบการณ์ในการใช้โทรทัศน์
ประกอบการสอน การร่วมสัมมนาเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา ให้ตอบโดยขีดเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องว่าง ☐ หมายความว่าตรงกับลักษณะของครูผู้ใช้โทรทัศน์

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับวิธีการใช้ และผลการใช้โทรทัศน์ประกอบ
การสอนของครูในชั้นต่าง ๆ โดยจำแนกเป็นรายวิชาดังนี้

๑. วิชาวิทยาศาสตร์
๒. วิชาภาษาอังกฤษ
๓. วิชาภาษาไทย
๔. วิชาคณิตศาสตร์
๕. วิชาสังคมศึกษา
๖. วิชาศิลปศึกษา (ชั้นรองและคนตรี)

ซึ่ง ในตอนท้ายของแต่ละวิชามีคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบ
ได้แสดงข้อคิดเห็น และขอเสนอแนะอย่างเสรี

แบบสอบถามชุดที่ ๓ เป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์
ในโรงเรียน เทศบาลนครกรุงเทพ เกี่ยวกับปัญหาการใช้โทรทัศน์ศึกษา และความคิดเห็น
อื่น ๆ เกี่ยวกับรายการปัญหาในการใช้โทรทัศน์ศึกษา และขอเสนอแนะในการแก้ไขของ
ผู้รับการสัมภาษณ์ (ดูภาคผนวก ง.)

การส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล

ในการส่งแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยพยายามทำอย่างระมัดระวัง

เพื่อให้ได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด จึงใช้วิธีการในการส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ถึงผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษา และสวัสดิการสังคม เทศบาลนครกรุงเทพ ขออนุญาตทำการวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งได้รับการอนุมัติ และผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษามอบเรื่องนี้ให้แก่ผู้วิจัยชาวญานไทโรทัศน์ศึกษา ในการส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งตามและรับคืนด้วยตนเอง

๒. การส่งแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูล จากครู อาจารย์ ผู้ใช้โทรทัศน์ ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาลนั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อขอความร่วมมือจากท่านศึกษานิเทศก์ของเทศบาล และนำหนังสือจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาไปขออนุญาตอาจารย์ใหญ่ และครูใหญ่ ขอสอบถามครู อาจารย์ ในโรงเรียนเทศบาล เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา โดยในเวลาดูแบบสอบถามประมาณ ๑ สัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนมา และถือโอกาสสัมภาษณ์ ผู้ประสานงานด้านโทรทัศน์ในโรงเรียนด้วย

การจัดกระทำข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถาม อันเป็นที่มาแห่งข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูล โดยแยกเป็นตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ การจัดกระทำข้อมูลที่ได้จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ มีดังนี้

๑. สำนวนแบบสอบถามแต่ละฉบับ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ ปรากฏว่า แบบสอบถามประเภทปัญหาและอุปสรรคในการจัดรายการมีทั้งหมด ๘ ฉบับ ถือเป็นร้อยละ ๘๒ จากแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไป

๒. หาความถี่และค่าอันมีความสำคัญของรายการปัญหาทั้ง ๒๐ ปัญหา เพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยคำนึงถึงความสำคัญของปัญหา ที่เป็นปัญหามาก เป็นอันดับหนึ่ง และรองลงมาตามลำดับ

๓. ทำการวิเคราะห์ปัญหาจากข้อ ๒. โดยแจกแจงออกมาในรูปของอิทธิพลสำคัญของปัญหาที่สำคัญมาก และรองลงไปตามลำดับ ลักษณะของปัญหาสาเหตุของปัญหา และข้อเสนอแนะที่ควรแก้ไข

ตอนที่ ๒ การจัดกระทำกับข้อมูลที่ได้จากครู อาจารย์ ผู้ใช้โทรทัศน์
ประกอบการสอน มีดังนี้

๑. สํารวจแบบสอบถามแต่ละฉบับ ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์และใช้ได้ ๒๕๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๘ ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ๓๒๗ ฉบับ

๒. หากความถี่และกาส่วนร้อยของกาตอบทุกข้อในข้อที่ ๑. เป็นการรวบรวมแหล่งข้อมูล โดยหาความถี่ จำนวนกาตอบของครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จัดจำแนกตามเพศ ต่อจากนั้นหาความถี่ของจำนวนครูจัดจำแนกตามวุฒิ อายุ และจำนวนปีที่ทำการสอน จำนวนปีที่เคยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน และประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

๓. หากความถี่ และกาส่วนร้อยของกาตอบ เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของครู โดยวิเคราะห์จำแนกเป็นรายวิชา ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

๔. สรุปกาตอบของครูจากแบบสอบถามปลายเปิด ในเรื่องปัญหาต่าง ๆ ในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ขอคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงรายการ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาต่อไป

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา นำมารวบรวมเพื่อสรุปเสนอแนะต่อไป.

บทที่ ๘

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาจากตารางความถี่ และกาสรนรอยของคำตอบแต่ละข้อระหว่าง ข้อเหล่านั้น ๆ ถือเป็นร้อยละเท่าใดของผู้ตอบ แบบสอบถามทั้งหมด และข้อเหล่านั้น ๆ มีกาสรนรอยแตกต่างกันอย่างไร ข้อใดมีกาสรนรอยของผู้ตอบสูงก็นำมาสรุปเป็นผลการก่นกว่า และโดยที่แบบสอบถามปัญหา จะถูกรวบรวม ในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ของเจ้าหน้าที่เทศบาลเป็นแบบวิเคราะห์ปัญหา โดยให้ผู้ตอบแสดงความกิดเห็นอย่างเสรีนั้น ผู้วิจัยจะได้นำมาสรุปเพื่อประกอบผลการก่นกว่าครั้งนี้ ภาย

๑. การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหา และอันกับความสัมพันธ์ของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา

ความมุ่งหมายของการก่นกว่าข้อที่ ๑. เพื่อทราบปัญหาและอันกับความสัมพันธ์ของ ปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพฯ ผลการก่นกว่าตามจุดมุ่งหมายข้อนี้ จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงบางประการ ในการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษา ของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ อันจะเป็นข้อ พิจารณาในการแก้ไขปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่โทรทัศน์ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น ๒๕ คน แต่ได้รับแบบสอบถามคืนมา ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖ และมีเจ้าหน้าที่ผู้ไม่มีปัญหาในการ จัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ๒ คน ฉะนั้นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ไร้อันในการวิจัยมีจำนวน ๑๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๖๔ ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้วิจัยต้องการทราบรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพฯ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา จึงขอเสนอว่าจำนวน เจ้าหน้าที่ที่ไม่เคยอบรม และไม่เคยอบรมเกี่ยวกับงานด้านโทรทัศน์ศึกษา ดังนี้

เจ้าหน้าที่ผู้เคยได้รับการอบรม มีจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗

เจ้าหน้าที่ผู้ไม่เคยได้รับการอบรม มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓

รวม ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

เจ้าหน้าที่ที่เคยได้รับการอบรม ๓ คนนี้ ได้เคยรับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชานี้

ที่ สิงคโปร์ ๑ คน

ที่ ญี่ปุ่น ๑ คน

ที่ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ ๑ คน

ตาราง ๒. จำนวนเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวนเจ้าหน้าที่	ค่าส่วนร้อย
น้อยกว่า ๔ ปี	๓	๓๘.๘๘
ระหว่าง ๔ - ๗ ปี	๑๑	๖๑.๑๑
มากกว่า ๗ ปี	-	
	๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒. แสดงว่า เจ้าหน้าที่เทศบาลนครกรุงเทพเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานในด้านโทรทัศน์ศึกษามากพอสมควร คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษาส่วนมาก ร้อยละ ๖๑.๑๑ ทำงานนาน ๔-๗ ปี และมีส่วนน้อยร้อยละ ๓๘.๘๘ ที่ทำงานมานานน้อยกว่า ๔ ปี

ปัญหาและอันกับความสำเร็จของปัญหาในการจัดการโทรทัศน์ศึกษา ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา

ผลที่ได้จากการวิจัย แสดงว่าในการทดลองใช้โทรทัศน์ตามโครงการโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษายังประสบปัญหา และอุปสรรคหลายประการ ซึ่งผู้วิจัยจะได้เสนอปัญหา และอุปสรรคเหล่านั้นตามอันกับความสำเร็จ

โดยถือว่าปัญหาอันค้ำหนึ่งมีความสำคัญมาก ปัญหาอันค้ำต่อไปมีความสำคัญรองลงมา

ตาราง ๓. แสดงปัญหาและอันดับความสำคัญของปัญหาในการจัดการรายการโทรทัศน์ศึกษา
ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา โดยจัดเรียงตามลำดับความสำคัญจาก
มากไปหาน้อย.

รายการปัญหาและอุปสรรค	อันดับความสำคัญของปัญหา					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการรายการโทรทัศน์ศึกษา ระหว่างกัน	๒	๒	—	—	—	๒
๒. จำนวนผู้ร่วมงาน กับปริมาณงานที่ทำ	๔	—	๑	—	—	๑
๓. งบประมาณในการจัดทำรายการแต่ละรายการ	—	—	๔	—	—	—
๔. การเลือกเนื้อหาบทเรียนจากแบบเรียนและหลักสูตร	—	๒	๓	—	—	—
๕. การจัดทำคู่มือการสอนโดยใช้โทรทัศน์ศึกษา	—	—	—	—	—	—
๖. การหาเนื้อหาที่เลือกแล้วมาจัดทำโทรทัศน์	—	—	๑	๒	—	๑
๗. การจัดการวางออกอากาศ โดยกำหนดเวลาออกอากาศ แต่ละวิชา	—	๑	—	—	—	—
๘. การกำหนดอุปกรณ์ และเครื่องมือประกอบรายการ โทรทัศน์ศึกษา	—	๑	๒	—	—	—
๙. ความลำบากในการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือประกอบ รายการโทรทัศน์ศึกษา	๒	—	—	๔	๑	—
๑๐. การกำหนดตัวครูให้สอนทางโทรทัศน์ในแต่ละวิชา	—	—	—	๑	—	—
๑๑. การจัดทำนักเรียนมาร่วมในรายการ	—	—	—	—	—	—
๑๒. การเชิญวิทยากรจากที่อื่น มาออกในรายการ	—	—	—	—	—	๓
๑๓. การซ่อมรายการโทรทัศน์ศึกษาก่อนออกอากาศ	—	—	๑	๕	๓	๑
๑๔. การเตรียมตัวก่อนออกรายการ	—	—	—	—	๒	—

ตาราง ๓. (ต่อ)

รายการปัญหาและอุปสรรค	อันดับความสำคัญของปัญหา					
	๑	๒	๓	๔	๕	๖
๑๐. ปัญหาขณะทำการสอบออกภาคทฤษฎีในรายการโทรทัศน์ศึกษา ของวิชานั้น ๆ	—	—	—	—	—	—
๑๑. ความร่วมมือจากช่างเทคนิคของไทยที่ร้อยละ ๔	—	๔	—	—	๓	๒
๑๒. การจัดเตรียมจากประกอบรายการ	—	—	๑	๑	๔	๒
๑๓. การประเมินผลรายการโทรทัศน์ศึกษา	—	—	—	—	—	๒
๑๔. การจัดหาเครื่องรับให้แก่โรงเรียนเทศบาล	๘	—	๑	—	—	—
๑๕. การฝึกอบรมครูในการใช้โทรทัศน์ศึกษา	๑	๑	—	—	๔	—

จากตาราง ๓. แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาทั้ง ๒๐ ปัญหา
ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคแก่การจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลในขณะนี้ มีอยู่ ๑๓ ปัญหา
โดยแต่ละปัญหามีอันดับความสำคัญมากน้อยต่างกัน ซึ่งแสดงไว้ในตารางข้างบนนี้แล้ว และ
มีรายการปัญหาอยู่ ๓ ปัญหาที่เคยเป็นปัญหา แต่ขณะนี้ไม่เป็นปัญหาแล้ว และผู้ตอบไม่ได้ให้ความ
สนใจ ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขไปแล้ว

จากตารางเดียวกัน อาจนำเสนอได้ดังนี้

๑. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับหนึ่งจำนวน ๒ คน
อันดับ ๒ จำนวน ๒ คน และอันดับหก จำนวน ๒ คน
๒. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๒ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับหนึ่งจำนวน ๔ คน
อันดับสาม จำนวน ๑ คน และอันดับหก จำนวน ๑ คน
๓. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๓ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสาม จำนวน ๔ คน
๔. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๔ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสอง จำนวน ๒ คน
และอันดับสาม จำนวน ๓ คน

๕. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๕ ปรากฏว่า ไม่มีผู้ตอบแสดงว่าข้อนี้เป็นปัญหาที่สำคัญไม่มากนัก

๖. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๖ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสามจำนวน ๑ คน อันดับสี่ จำนวน ๒ คน และอันดับหก จำนวน ๑ คน

๗. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๗ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสอง จำนวน ๑ คน

๘. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๘ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสอง จำนวน ๑ คน และอันดับสาม จำนวน ๒ คน

๙. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๙ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน ๒ คน อันดับสี่ จำนวน ๕ คน และอันดับหก จำนวน ๑ คน

๑๐. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๐ มีผู้ตอบให้ความสำคัญอันดับสี่ จำนวนเพียง ๑ คน

๑๑. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๑ ไม่มีผู้ตอบว่าอยู่ในอันดับใด แสดงว่าเป็นปัญหา แต่ไม่มากนัก

๑๒. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๒ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับหก จำนวน ๓ คน

๑๓. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๓ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับสาม จำนวน ๑ คน อันดับสี่มีจำนวนถึง ๕ คน อันดับห้า จำนวน ๓ คน และอันดับหก จำนวน ๑ คน

๑๔. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๔ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับห้า จำนวน ๒ คน

๑๕. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๕ ไม่มีผู้ตอบว่าอยู่ในอันดับใด แสดงว่าเป็นปัญหา แต่ไม่มากนัก

๑๖. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๖ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับสอง จำนวน ๔ คน อันดับห้า จำนวน ๓ คน และอันดับหก จำนวน ๒ คน

๑๗. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๗ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับสาม จำนวน ๑ คน อันดับสี่ จำนวน ๑ คน อันดับห้า จำนวน ๔ คน และอันดับหก จำนวน ๒ คน

๑๘. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๘ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับหก จำนวน ๒ คน

๑๙. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๑๙ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งมีจำนวน ถึง ๘ คน และอันดับสาม จำนวนเพียง ๑ คน

๒๐. ปัญหาและอุปสรรคข้อที่ ๒๐ มีผู้ตอบให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งจำนวน ๑ คน อันดับสอง จำนวน ๑ คน อันดับห้า จำนวน ๕ คน

จากรายการปัญหาทั้ง ๑๙ ปัญหา ผู้วิจัยจะได้จัดนำเสนอตามอันดับความสำคัญจาก อันดับหนึ่ง ถึงอันดับหก โดยจะวิเคราะห์ออกมาในรูปของตาราง ซึ่งแสดงให้เห็นอันดับความ สำคัญ ตัวปัญหาและอุปสรรค สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา และข้อเสนอแนะในการแก้ไขตามที่ได้ ประมวลมาจากผู้ตอบที่เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการบริการโทรทัศน์มา ถึงปรากฏในตารางในหน้า ต่อไป

ตาราง ๘. แนวปัจจัยความสำคัญของปัญหาและอุปสรรค รวบรวมจากข้อมูลเชิง เป็น เจาตามาตามการจัดรายการ โทรทัศน์ศึกษา

ดัชนี ความสำคัญ	ตัวชี้วัดและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	แนวเขตแนวในการแก้ไข
ดัชนี ๑	ข้อ ๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการโทรทัศน์-ศึกษาระหว่างกัน	- การประสานงานเป็นไปไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ให้ความร่วมมือกัน - งานแต่ละงานไม่เป็นที่ชัดเจน ระบบการทำงานสับสน ทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานจนมอด บางงานไม่ยอมมีงานทำ - เจ้าหน้าที่ผู้ที่จะทำงานซึ่งเป็นงานที่ได้รับ เงินพิเศษ - ปริมาณงานมีมากไปใคร่ส่วนสักักกันทำงาน	- เจ้าหน้าที่ไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน - การทำงานไม่เรียบร้อยตามแผนงาน เกิดปัญหาในการสั่งงาน มีหัวหน้าสั่งงานหลายคน ทำให้ผู้เกี่ยวข้องมอดหมายทำงานสับสน เป็นผลให้การทำงานไปโดยไม่ชัดเจน - มีเงินพิเศษแต่สำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาศึกษา - ผู้ร่วมงานน้อยไม่เพียงพอปริมาณงาน	- การที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในหน้าที่ของตนในทางตรง เพราะไม่เข้าใจงานของตนก็ ควรจะให้การอธิบายให้เข้าใจ และมอบหมายงานให้เบ็ดเสร็จ - จัดหน่วยงานให้เป็นระบบที่ดี มีหัวหน้าเข้าใจการทำงานและมีประสบการณ์ในการทำงานตลอด รู้จักสั่งงานเป็น - ขอลให้เลิกระบบนี้ ทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นข้าราชการประจำอยู่แล้ว - มีหัวหน้าที่เข้าใจในการบริหารงาน และรู้จักแบ่งงานให้ผู้อื่นทำบ้างกับบุคลากรอย่างยุติธรรม

๓๓๖๖ ๔. (๓๖)

ข้อ ๑	ข้อ ๒	ข้อ ๓	ข้อ ๔	ข้อ ๕	ข้อ ๖
ข้อ ๑	ข้อ ๒	ข้อ ๓	ข้อ ๔	ข้อ ๕	ข้อ ๖
ข้อ ๗	ข้อ ๘	ข้อ ๙	ข้อ ๑๐	ข้อ ๑๑	ข้อ ๑๒
ข้อ ๑๓	ข้อ ๑๔	ข้อ ๑๕	ข้อ ๑๖	ข้อ ๑๗	ข้อ ๑๘
ข้อ ๑๙	ข้อ ๒๐	ข้อ ๒๑	ข้อ ๒๒	ข้อ ๒๓	ข้อ ๒๔
ข้อ ๒๕	ข้อ ๒๖	ข้อ ๒๗	ข้อ ๒๘	ข้อ ๒๙	ข้อ ๓๐
ข้อ ๓๑	ข้อ ๓๒	ข้อ ๓๓	ข้อ ๓๔	ข้อ ๓๕	ข้อ ๓๖
ข้อ ๓๗	ข้อ ๓๘	ข้อ ๓๙	ข้อ ๔๐	ข้อ ๔๑	ข้อ ๔๒
ข้อ ๔๓	ข้อ ๔๔	ข้อ ๔๕	ข้อ ๔๖	ข้อ ๔๗	ข้อ ๔๘
ข้อ ๔๙	ข้อ ๕๐	ข้อ ๕๑	ข้อ ๕๒	ข้อ ๕๓	ข้อ ๕๔
ข้อ ๕๕	ข้อ ๕๖	ข้อ ๕๗	ข้อ ๕๘	ข้อ ๕๙	ข้อ ๖๐
ข้อ ๖๑	ข้อ ๖๒	ข้อ ๖๓	ข้อ ๖๔	ข้อ ๖๕	ข้อ ๖๖
ข้อ ๖๗	ข้อ ๖๘	ข้อ ๖๙	ข้อ ๗๐	ข้อ ๗๑	ข้อ ๗๒
ข้อ ๗๓	ข้อ ๗๔	ข้อ ๗๕	ข้อ ๗๖	ข้อ ๗๗	ข้อ ๗๘
ข้อ ๗๙	ข้อ ๘๐	ข้อ ๘๑	ข้อ ๘๒	ข้อ ๘๓	ข้อ ๘๔
ข้อ ๘๕	ข้อ ๘๖	ข้อ ๘๗	ข้อ ๘๘	ข้อ ๘๙	ข้อ ๙๐
ข้อ ๙๑	ข้อ ๙๒	ข้อ ๙๓	ข้อ ๙๔	ข้อ ๙๕	ข้อ ๙๖
ข้อ ๙๗	ข้อ ๙๘	ข้อ ๙๙	ข้อ ๑๐๐	ข้อ ๑๐๑	ข้อ ๑๐๒

ตาราง ๘. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวปัญหาและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๒	ข้อ ๑๖. ความร่วมมือ จากชาวเทคนิคของ ไทยทีวี ช่อง ๔	- รายการที่ออกอากาศบาง รายการดูไม่คุ้มค่าการ - ฝ่ายจัดการและฝ่ายชาว เทคนิคไม่ค่อยมีโอกาสร่วม ความเข้าใจกันมากนัก	- เนื่องจากเจ้าหน้าที่ทางฝ่าย เทคนิคของไทยทีวี ไม่มีโอกาส ชมรายการในช่องส่งออกนอก อากาศ ข้างบางรายการผิด พลาดและไม่อาจแก้ไขได้ - เจ้าหน้าที่ทางเทคนิคบางครั้ง ไม่เข้าใจและไม่สามารถทำตาม บทโทรทัศน์ได้ - ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์ของผู้กำกับการถ่าย	- เสนอที่ฝ่ายเทคนิคของไทยทีวี ควรจะแบ่งเวลาไว้เพื่อชมรายการ กันบ้าง ก่อนที่จะออกอากาศกันจริงๆ และจะต้องทำงานร่วมกันอย่างดี และเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบ ของตนเองเป็นอย่างดี - เสนอที่ควรเป็นเหตุการณ์ และประสบการณ์ในการพัฒนา นั้น ๆ ข้างคพทสมการ

ตาราง ๔. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวชี้วัดและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๓	ข้อ ๔. การกำหนด อุปกรณ์และเครื่องนุ่ง ประกอบรายการ โทรทัศน์ศึกษา	- อุปกรณ์และเครื่องนุ่งประกอบรายการบางอย่างไม่เหมาะสม เช่น มีขนาดเล็กหรือเกินไป หัวหนังสวมยาก ไม่เข้านวมง่าย - อุปกรณ์บางอย่างเหมาะสมน่าจะเอามาใช้ แต่ไม่ใช้เพราะต้องคิดแปลงเอาเองตามความเหมาะสม - อุปกรณ์บางอย่างดีที่สุดในระหว่างรายการ	- เจ้าหน้าที่ช่างความรู้ในการใช้อุปกรณ์ตลอดจนการกระทำในขั้นตอน - เนื่องจากอุปกรณ์บางอย่างต้องสั่งซื้อมาจากต่างประเทศใช้เวลานาน ไม่สามารถจะมองความต้องการของผู้ใช้ได้ - เนื่องจากไปใช้สวจนกระทั่งมองใช้จนออกรายการ	- การส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและศึกษาเกี่ยวกับงานด้านการใช้และการจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบรายการโทรทัศน์ศึกษา - การจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมไว้เพื่อสะดวกในการที่จะใช้ใช้โดยทันที และบังเกิดผลดี - อุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ประกอบการสอน ควรมีพร้อมและไม่มากเกินไป และจะต้องสะดวกทั้งที่พบเรียนนั้น ๆ - อุปกรณ์ทุกอย่างควรอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

ตาราง ๔. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวชี้วัดและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๓	๔.๑. การเลือกเนื้อหาจากแบบเรียนและหลักสูตร	เนื้อหาเป็นเชิงสำคัญที่สุดแต่ในบางกรณีเนื้อหาที่เลือกนั้นไม่ตรงกับหลักสูตรและยากเกินไป	การเลือกเนื้อหาจากแบบเรียนที่จะใช้กลุ่มหลาย ๆ ชั้น และให้ตรงตามหลักสูตรควรมองว่าไ้ยาก ฉะนั้นจึงปรากฏว่าเนื้อหาของรายการบางรายการไม่ตรงกับหลักสูตร	ผู้พัฒนาโดยคณะกรรมการเป็นกลุ่มย่อยในระดับประถมศึกษาศึกษามานานพอสมควร เป็นผู้มีความรู้พอสมควรและเข้าใจเรื่องหลักสูตรและแบบเรียนดีพอ
	เนื้อหาบางรายการไม่เหมาะสมกับนักเรียน		ผู้พัฒนาที่เลือกเนื้อหาและแบบเรียน ทรงใจกว้างยอมรับข้อผิดพลาดในระหว่างกระบวนการพัฒนา	การเลือกเนื้อหาให้ตรงตามหลักสูตรและแบบเรียนของนักเรียน และจัดให้มีความรู้กว้างขวาง

ตาราง ๔. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวปัญหาและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๔	ข้อ ๑๓. การรวบรวมรายการโทรทัศน์ที่ศึกษาก่อนออกอากาศ	— ไม่เพียงพอของรายการเป็นสัดส่วน ทำให้ไม่สะดวกแก่การรวม บางครั้งกองไม่ยอมกับเคเบิลทีวีเรียนบาง นักเด็กก็เรียนมาชอบแต่ต้องส่งบางทำให้ไม่สะดวก — รายการโทรทัศน์ที่ศึกษามีโอกาสรวมก่อนออกกรายการจริงน้อยครั้ง	— ไม่เพียงพอของรายการโทรทัศน์ที่ศึกษาก่อนออกอากาศ โดยเฉพาะ — มีโอกาสรวมรายการที่ผลิตก่อนออกอากาศ ทำให้เกิดการผลิตซ้ำๆ กัน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและไม่เหมาะสม — โอกาสที่ผู้ผลิตรายการจะนำรายการที่ผลิตแล้วมาออกอากาศใหม่มีน้อย	— การมี Studio ของเทศบาล โดยเฉพาะเพื่อสะดวกแก่การรวมรายการ สะดวกแก่การออกอากาศ และจะออกอากาศจริง จะได้ออกอากาศก่อนออกอากาศ — การมีเจ้าหน้าที่ชำนาญงานด้านโทรทัศน์ที่ศึกษา โดยเฉพาะของเทศบาล เพื่อสะดวกแก่การจัดการโทรทัศน์ที่ศึกษา การผลิตออกอากาศ การทำแผนที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว

ตาราง ๔. (กต)

ดัชนี ความสำคัญ	ตัวชี้วัดและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
ดัชนี ๔	ข้อ ๔. ความลำบาก ในการจัดกลุ่ม และเก็บข้อมูลประกอบ รายการโทรทัศน์	- เวลาที่คนดูกลุ่มงาน กันตอน ๆ หลายกัน วนวน ทำอุปกรณได้แก่ยานิเทศ และทำโปรแกรม อุปกรณ	- เนื่องจากเจ้าหน้าที่ อุปกรณจำนวนไม่เพียงพอ	- การจัดหาเจ้าหน้าที่ เพียงพอ
		- อุปกรณและเครื่อง ประกอบรายการส่วนใหญ่ ไม่มี กองไปรษณีย์ และวัดห้วยเขาเองบาง	- ยังไม่มีวัสดุประกอบการ สอนของเทศบาล โดยเฉพาะ	- การจัดซื้ออุปกรณและเครื่อง ประกอบรายการให้เหมาะสม อุปกรณ เพื่อสะดวกในการใช้

ตาราง ๔. (ต่อ)

ฉบับ ความสำคัญ	ตัวปัญหาและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
ฉบับ ๕	๒๐. การฝึกอบรม ครูในการใช้โทรศัพท์ มือถือ	- ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีความ รู้ในการใช้โทรศัพท์มือถือ	- มีการชี้แจงและอบรมครูเกี่ยวกับ การใช้โทรศัพท์มือถือและการใช้ คอมพิวเตอร์	- การจัดให้มีการประชุมและอบรม ชี้แจงเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ มือถือ และการอบรมครูในการ ใช้คอมพิวเตอร์
		- ครูบางคนไม่เข้าใจวิธีการ ใช้และไม่เต็มใจของการใช้ รายการโทรศัพท์มือถือ	- เนื่องจากครูบางคนไม่เข้าใจ ถึงจุดประสงค์ในการใช้ จึงทำให้ เขาไม่เต็มใจที่จะใช้	- การจะให้เกิดความเข้าใจและ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจะต้องให้ ครูทราบ และเข้าใจจุดประสงค์ ของงานโทรศัพท์มือถือ
				- ทำการวิจัยประเมินผลการเรียน การสอนทางโทรศัพท์และไปสอน เปรียบเทียบกัน เพื่อชี้ให้เห็น ชัดแจ้งเป็นเชิงปริมาณ

ตาราง ๔. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวปัญหาและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๔	ข้อ ๗. การจัดทำแผน งานประจำปี	— เวลาที่ใช้ในการจัดทำ แผนประจำปีจะค่อนข้าง นานเกินไป — หากสามารถเพิ่ม บุคลากรในส่วนนี้ ได้ก็จะดี	— เนื่องจากเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับ แผนประจำปีมี จำนวนไม่เพียงพอ — ฝ่ายงาน แผนประจำปี ยังขาด บุคลากร	— การจัดทำแผน งานประจำปี ควรจัดทำ ขึ้นก่อน จะดำเนินการ ประจำปี — ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง — ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง — ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง
				ตรง
				— เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง กับแผน ประจำปี ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง — เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง กับแผน ประจำปี ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง — เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง กับแผน ประจำปี ควรจัดทำ แผนประจำปี ให้ชัดเจน และถูกต้อง

ตาราง ๘. (ต่อ)

ดัชนี ความสำคัญ	หัวข้อและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ขอบเขตและโครงการแก้ไข
ดัชนี ๒	ข้อ ๑๒. การเจริญวิทยา การเกษตรตามสวนใน รายการ	- การเกิดอุบัติเหตุมาจากการ การตัดทอนไผ่ - วิทยาการบางท่านไม่เข้าใจ บทเท่าที่ควร และไม่เคยชินกับ การออกรายการโทรทัศน์ ทำให้ ไม่สัมพันธ์กับกล้อง - วิทยาการบางท่านเสนอ ทำให้หลายสิ่งไปเป็นไปตาม ธรรมชาติ และบางกรณี เงิน ก็ผิดวิธีสูงเกินไป สำหรับเด็ก ๆ ประถม	- บุคคลที่เลื่อมใส เป็นผู้ งานจนกว่าจะพอใจแล้ว - ไม่เคยออกรายการโทรทัศน์ มาก่อน - บางท่านไม่เคยสอนเด็ก ประถมศึกษา	- ควร เป็นบุคคลที่ เลื่อมใส ในการสอนเด็กชั้นประถมศึกษา และ เข้าใจลักษณะของโรงเรียนจากราย การโทรทัศน์ - เป็นผู้คุ้นเคย และเข้าใจในการ ออกรายการโทรทัศน์

ตาราง ๔. (ต่อ)

อันดับ ความสำคัญ	ตัวชี้วัดและอุปสรรค	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ไข
อันดับ ๒	๖๖. การประเมิน ผลรายการโทรทัศน์ ศึกษา	- ผลการประเมินไม่ดี แน่นอน	- สาเหตุจากภาพที่จะไปทำการ ประเมินผลอาจจริงจัง ใ้ได้รับ การรวมสื่อในการประเมินผล จากบางโรงเรียนไม่ได้เท่าที่ควร	- การประเมินจากภาพที่ไปเห็นถึง ระเบียบการประเมินผลจัดทำขึ้น เพื่อว่าผู้รับรายการโทรทัศน์ต่าง โรงเรียนจะได้เข้าใจและตอบโต้ ตรงตามความเป็นจริง และตรง ตามความรู้สึกของเทศบาล

๒. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอน ระดับประถมศึกษาใน
โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

๒.๑ ลักษณะของกลุ่มประชากร

มวลประชากรของการศึกษากันกว่าครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ จังหวัดพระนคร มวลประชากรที่เป็นครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมศึกษา มีจำนวน ๓๒๓ คน แต่ได้รับแบบสอบถามคืนเฉพาะที่ใจได้จำนวน ๒๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๕ มวลประชากรที่เป็นผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ผู้ทำการกันกว่าวิจัยได้ไปทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง มีจำนวน ๒๓ คน ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ค่าสหสัมพันธ์ส่วนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามในจำนวน ๒๕๑ คน ซึ่งปรากฏรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔. จำนวนครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จำแนกตามวุฒิ และเพศ

วุฒิ	อัตราส่วนของผู้ตอบแบบสอบถาม				รวม	ค่าส่วนร้อยละ
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ม.ก.๓,หรือเทียบเท่า,ม.ศ.๔	๑๓	๕.๘๔	๕๕	๒๐.๒๓	๖๘	๒๖.๑๒
ป.กศ. หรือเทียบเท่า						
ป.ม.,อนุปริญญา,หรือเทียบเท่า	๕๓	๑๙.๕๕	๑๒๕	๔๕.๓๓	๑๗๘	๖๓.๕๒
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง						
ปริญญาตรี	๑๓	๔.๘๓	๑๖	๕.๕๐	๒๙	๙.๙๖
รวม	๘๓	๒๙.๖๐	๒๐๔	๓๐.๑๐	๒๘๗	๑๐๐

จากตาราง ๔. จะเห็นว่า ครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนส่วนมากเป็นหญิงมีถึง ร้อยละ ๘๐.๑๐ ของจำนวนครูทั้งหมด นอกนั้นเป็นชาย.

จากจำนวนครูทั้งหมดจะเห็นว่า ครูที่มีวุฒิป.ม., อนุปริญญา, ประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง และเทียบเท่า มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ ๒๓.๘๖ ของจำนวนครูทั้งหมด
อันดับรองลงมาคือ ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ ป.กศ. และ ม.ก.๔ ลงมา ถึงระดับ ม.ศ.๓ หรือ
เทียบเท่า

ตาราง ๖. จำนวนครูที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน จำแนกตามอายุและเพศ

อายุ	อัตราส่วนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม				รวม	กาสวนรอบ
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยกว่า ๒๐ ปี	๒	๐.๖๔	—		๒	๐.๖๔
๒๐ — ๒๕ ปี	๑๑	๓.๓๔	๒๕	๘.๕๘	๓๖	๑๒.๓๓
๒๖ — ๓๐ ปี	๔๒	๑๔.๔๓	๑๐๓	๓๕.๔๐	๑๔๕	๔๙.๘๓
๓๑ — ๓๕ ปี	๒๑	๗.๒๒	๓๗	๑๒.๓๒	๕๘	๑๙.๕๔
๓๖ — ๔๐ ปี	๘	๒.๖๕	๒๒	๗.๕๖	๓๐	๑๐.๓๑
๔๐ ปีขึ้นไป	๓	๑.๐๓	๑๓	๕.๘๔	๒๐	๖.๘๓
รวม	๘๓	๒๘.๘๘	๒๐๔	๗๐.๑๑	๒๘๗	๑๐๐

จากตาราง ๖. แสดงว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๖ — ๓๐ ปี มีร้อยละ ๔๙.๘๓ ซึ่งเป็น
จำนวนมากกว่าครูในวัยอื่น ๆ และเป็นครูหญิงมากกว่าครูชาย สำหรับครูอายุตั้งแต่ ๓๑ ปี
ขึ้นไปมีจำนวนรองลงมา.

ตาราง ๗. จำนวนครูว่านถามวิชาที่สอนโดยใจ้โทรทัศน์ศึกษา

หมวดวิชาที่สอนโดยใจ้โทรทัศน์ศึกษา	จำนวนค่าตอบแทนของครูว่านถามตามรายวิชา	
วิทยาศาสตร์	๑๑๖	กน
ภาษาอังกฤษ	๑๒๓	กน
ภาษาไทย	๕๐	กน
คณิตศาสตร์	๘๖	กน
สังคมศึกษา	๕๕	กน
ศิลปศึกษา (ขับร้องและดนตรี)	๘๖	กน

จากตาราง ๗. จะเห็นว่าจำนวนครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ มีจำนวนมากกว่าวิชาอื่น ๆ แสดงว่าครูสนใจรายการวิชาภาษาอังกฤษและวิชาวิทยาศาสตร์ ทางโทรทัศน์ศึกษามากกว่าวิชาอื่น ๆ

หมายเหตุ ครู ๑ กน มีโอกาสใจ้โทรทัศน์ประกอบการสอนมากกว่า ๑ วิชา

ตาราง ๘. ครูว่านถามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวนครู	ร้อยละ
น้อยกว่า ๕ ปี	๓๕ กน	๑๓.๕๐
ระหว่าง ๕ - ๑๐ ปี	๑๖๑ กน	๕๘.๓๓
เกินกว่า ๑๐ ปี	๘๑ กน	๓๑.๒๓
รวม	๒๗๗ กน	๑๐๐

จากตาราง ๘. แสดงให้เห็นว่า ครูในโรงเรียนเทศบาลส่วนมากร้อยละ ๕๘.๓๓

มีประสบการณ์ในการสอนนาน ๕ - ๑๐ ปี อันับรองลงมาคือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนเกินกว่า ๑๐ ปี และครูจำนวนร้อยละ ๑๓.๔๐ มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า ๕ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด.

ตาราง ๕. ครูจำแนกตามจำนวนปีที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

จำนวนปีที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	จำนวนครู	ร้อยละ
เพิ่งเริ่มใช้ (๑ ปีและต่ำกว่า)	๔๕	๑๕.๔๖
๑ - ๓ ปี	๑๖๕	๕๖.๓๐
เกินกว่า ๓ ปี	๘๑	๒๗.๘๔
ไม่ตอบ -	-	-
รวม	๒๙๑	๑๐๐

จากตาราง ๕. แสดงว่า จำนวนครูที่เคยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนระหว่าง ๑ ปีขึ้นไป จนถึง ๓ ปี มีจำนวนมากที่สุด มีถึงร้อยละ ๕๖.๓๐ อันับรองลงมา คือ ครูที่เคยใช้โทรทัศน์เกินกว่า ๓ ปี และครูที่เพิ่งเริ่มใช้โทรทัศน์มีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง ๑๐. กรูจำแนกตามประเภทของการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้
โทรทัศน์ประกอบการสอน

ประเภท ของการ กระทำ	จำนวนกรูจำแนกตามประเภทที่เคยและไม่เคยได้รับการอบรม			รวม	ค่าส่วนร้อย
	๑ ครั้ง จำนวนกรู	๒ ครั้ง จำนวนกรู	๓ ครั้ง จำนวนกรู		
เคยรับการ อบรม	๕๗ ๕๗.๕๗	๓๕ ๓๕.๓๕	๗ ๗.๘	๙๙	๓๔.๐๒
ไม่เคยรับ การอบรม				๑๘๖	๖๕.๙๘
รวม				๒๘๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๐. จะเห็นว่า จำนวนกรูที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้
โทรทัศน์ประกอบการสอน มีจำนวนมากกว่ากรูที่เคย ก็คือมีอัตราร้อยละ ๖๕.๙๘ ของ
จำนวนกรูทั้งหมด ส่วนผู้ที่เคยได้รับการอบรมมีอัตราร้อยละ ๓๔.๐๒ จำนวนผู้ที่เคยได้รับ
การอบรม ๑ ครั้ง มีจำนวนสูงสุด ที่ร้อยละ ๕๗.๕๗ ของจำนวนกรูที่เคยเข้ารับการ
อบรมทั้งหมด

ตามปกติทุก ๆ ปี ทางกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพได้ทำการอบรมกรูผู้ใช้
โทรทัศน์ประกอบการสอน อยู่เป็นประจำ แต่ในปีนี้ปรากฏว่า ยังไม่ได้เปิดการอบรม ทั้งนี้
อาจจะมีเหตุขัดข้องบางประการ จึงทำให้การอบรมล่าช้ากว่าปีก่อน ๆ อีกประการหนึ่ง
ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ ๑ ฉะนั้นจำนวนกรูที่ไม่เคยได้รับการอบรมจึงมีจำนวนสูง
กว่าผู้ที่เคยได้รับการอบรมมาแล้ว

๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาล-

นครกรุงเทพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ผู้วิจัยจัดจำแนกเป็นรายวิชา โดยค่าเขตหาคำตอบและของคำตอบแต่ละข้อกระทง ซึ่งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๑. แสดงการแจกแจงคำตอบของครูเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๑. ก่อนดูรายการโทรทัศน์ ท่านได้เตรียมตัวนักเรียนตามคำแนะนำของหนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษา		
เตรียมใจทุกครั้ง	๒๓	๒๓.๒๘
เตรียมใจบางครั้ง	๘๓	๘๑.๕๕
ไม่ได้เตรียมเลย	๖	๕.๑๗
๒. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์		
ทุกรายการหรือไม่		
ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ	๓๗	๓๑.๕๐
ใช้บางรายการ	๗๕	๖๔.๖๔
ไม่เก็บใช้เลย	๔	๓.๔๔
๓. รายการสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์นั้น		
ท่านคิดว่าช่วยทำให้นักเรียน		
มีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น	๗๕	๖๔.๖๕
มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	๓๖	๓๑.๐๓
ไม่สนใจในบทเรียน	๕	๔.๓๒

ตาราง ๑๑. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๔. เนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่จัดสอนทางโทรทัศน์ ท่านถือว่าส่วนมากเป็นอย่างไร		
ยากเกินไป	๘	๖.๕๐
เหมาะสมอยู่แล้ว	๕๔	๘๑.๕๐
ง่ายเกินไป	๑๓	๑๑.๕๐
๕. การดำเนินการสอนของครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ ท่านเห็นว่า		
ส่วนมากเร็วเกินไป	๒๕	๒๑.๕๐
เหมาะสมอยู่แล้ว	๘๓	๗๑.๐๐
ส่วนมากช้าเกินไป	๘	๖.๕๐
๖. บทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ครูโทรทัศน์นำมาสอนนั้น จะเห็นว่า		
มีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวัน	๕๒	๔๔.๘๖
สอดคล้องและช่วยเสริมบทเรียนในแบบเรียน	๔๓	๓๗.๐๗
เฉพาะบทเรียนที่ยากและคงใจอุปการะ การสอน	๖๑	๕๘.๑๑
๗. หนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ ท่านคิดว่า ได้ประโยชน์แก่ท่าน		
ในด้านการสอนมาก	๖๔	๒๐.๖๘
ในด้านการสอนปานกลาง	๘๔	๗๒.๔๒
ในด้านการสอนน้อย	๘	๖.๕๐

ตาราง ๑๑. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๘. รายการวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอนทางโทรทัศน์สอดคล้องกับหนังสือภูมิวิทยาศาสตร์ ก่อ สอดคล้องกันทุกรายการ สอดคล้องกันบางรายการ ไม่สอดคล้องกันเลย	 ๕๒ ๗๓ ๑	 ๗๖.๒๑ ๖๒ ๐.๘๖
๙. ครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ ทำการสอนและสาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง ทำให้นักเรียนสนใจใฝ่ใจ สนใจมาก สนใจปานกลาง สนใจเล็กน้อย	 ๑๕ ๕๘ ๓	 ๑๒.๕๔ ๘๔.๕๘ ๒.๕๘
๑๐. บุคลิกลักษณะ ท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ ท่านคิดว่า เหมาะสมดีมาก เหมาะสมพอสมควร เหมาะสมเล็กน้อย	 ๓๑ ๗๖ ๕	 ๒๖.๗๖ ๖๕.๖๓ ๗.๗๕
๑๑. การที่ครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ใช้เวลาสอนครั้งละ ๒๐ นาที ท่านมีความนึกเห็นว่า เหมาะสมแล้ว น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้ ควรลดเวลาให้เบญลงกว่านี้	 ๒๕ ๕๑ -	 ๒๑.๕๕ ๗๕.๕๕ -

ตาราง ๑๑. แสดงว่า จำนวนครูต้งแต่ละ ๗๕ ของครูทั้งหมด มีความเห็น
ต่อการบริการวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ ดังนี้

๑. เนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่จัดสอนทางโทรทัศน์ ส่วนมากมีความ
ยากง่ายเหมาะสมอยู่แล้ว

๒. ครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ทำการสอนและสาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่าง
ชัดเจนแจ่มแจ้ง ทำให้นักเรียนสนใจในระหว่างเรียน

๓. รายการสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ ครั้งละ ๒๐ นาที น้อยเกินไป
ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้

ตาราง ๑๒. แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา
ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวนคำตอบ	ค่าร้อยละ
๑. รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ท่านคิดว่าช่วยให้ นักเรียน		
มีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น	๔๔	๗๖.๘๒
มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	๒๕	๒๓.๕๘
ไม่สนใจในบทเรียน	—	—
๒. เนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ครูโทรทัศน์สอน ท่านคิดว่าส่วนมากแล้ว		
ยากเกินไป	๖	๕.๘๘
เหมาะสมอยู่แล้ว	๑๑๔	๙๓.๕๔
ง่ายเกินไป	๒	๑.๖๓

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๓. กัณฑ์บทเรียนภาษาอังกฤษ ที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น		
ยากเกินไป	๓	๕.๖๕
เหมาะสมอยู่แล้ว	๑๑๐	๘๕.๕๓
ง่ายเกินไป	๖	๔.๘๘
๔. ในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์		
นักเรียนส่วนมากเข้าใจและทำตามคำสั่งของครู		
ได้ทุกครั้ง	๓๗	๓๐.๕๐
มีบางครั้งที่ทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไม่ได้		
เพราะไม่เข้าใจคำสั่ง	๓๑	๕๗.๗๒
มีบางครั้งที่ทำตามครูโทรทัศน์ไม่ได้ เพราะ		
ไม่สนใจ	๑๔	๑๑.๗๘
๕. บุคลิกภาพ และท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์วิชา		
ภาษาอังกฤษ ท่านเห็นว่า		
เหมาะสมดีมาก	๕๕	๘๔.๗๑
เหมาะสมพอควร	๖๔	๕๒.๐๔
เหมาะสมเล็กน้อย	๔	๓.๒๕
๖. การดำเนินการสอนของครูโทรทัศน์ วิชาภาษาอังกฤษ		
ท่านรู้สึกว่า		
สอนมากสอนเร็วไป	๒๗	๒๑.๕๕
เหมาะสมและช้าดี	๘๔	๖๘.๒๕
สอนมากสอนช้าไป	๑๒	๙.๗๖

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

การไว้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวนค่าตอบแทน	ค่าส่วนรดย
๓. หนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ จัดหาใบประกอบการสอน		
ช่วยไ้มาก	๔๒	๓๕.๑๖
ช่วยไ้ปานกลาง	๒๕	๕๒.๘๔
ช่วยไ้คาง เล็กน้อย	๑๖	๑๓.๐๐
๔. การที่ครูโทรทัศน์วิชาภาษาอังกฤษใช้เวลาสอนครั้งละ ๒๐ นาที ท่านมีความกึกเห็นว่		
เหมาะสมก้แล้ว	๕๘	๔๓.๑๖
น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้	๒๕	๕๒.๘๔
ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้	—	—
๕. ในขณะทีนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ เื่อ นักเรียนไ้เข้าใจและทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไ้ได้ ทว่ วิชาอธิบายและแนะนำให้นักเรียนกระทำตาม ทันที	๘๐	๒๕.๐๔
รจนจบรายการแล้วจึงอธิบายให้นักเรียนฟัง อื่น ๆ (ไปรกระบุ)	๔๓	๓๕.๕๖
—	—	—
๑๐. นักเรียนไ้ได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด		
มาก	๒๔	๕๒.๘๔
ปานกลาง	๕๓	๔๓.๑๐
น้อย	๕	๔.๐๖

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๑๑. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ ใช้ประกอบการสอนนั้น ประเภทที่นักเรียนชมมากที่สุด ใดแก่		
ร้องเพลง	๒๓	๔๘.๗๐
ภาพยนตร์	๔๖	๙๙.๔๐
การใช้ของจริง	๑๕	๑๒.๒๐
นิทาน	๓	๒.๔๓
มีตัวบุคคลประกอบการบรรยาย	๓๖	๒๕.๒๗
๑๒. หลังจากชมรายการสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ท่านได้ปฏิบัติ ความหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ		
ทำใ้ทุกกรัง	๑๕	๑๒.๒๐
ทำใ้บางกรัง	๑๐๖	๘๖.๑๗
ไปใ้ทำเลย	๒	๑.๖๓

จากตาราง ๑๒. แสดงว่า จำนวนครูทั้งแถวละ ๗๕ ของครูทั้งหมด มีความเห็น
ต่อรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ดังนี้

๑. รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ช่วยให้เด็กเรียนมีความสนใจใน
บทเรียนมากขึ้น

๒. เนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดสอนทางโทรทัศน์ส่วนมากมีความ
ยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียนดีแล้ว

๓. รูปศัพท์ในบทเรียนภาษาอังกฤษที่ครูโทรทัศน์นำมาสอนนั้นมีความง่าย
เหมาะสมดีแล้ว

๔. หลังจากจบรายการสอนภาษาอังกฤษแล้ว ครูปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการ
สอนโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ตาราง ๑๓. แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบ
การสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทยทุกรายการหรือไม่		
ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ	๒๔	๓๒.๒๒
ใช้บางรายการ	๖๐	๖๒.๖๗
ไม่เลย	๑	๑.๑๑
๒. รายการภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอน สอดคล้องกับหนังสือคู่มือภาษาไทยทุกรายการหรือไม่		
สอดคล้องกันทุกรายการ	๒๔	๒๒.๖๗
สอดคล้องกันบางรายการ	๖๕	๗๒.๒๒
ไม่สอดคล้องกันเลย	๑	๑.๑๑
๓. เนื้อหาบทเรียนภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น ท่านคิดว่า		
ยากเกินไป	๓	๓.๓๓
เหมาะสมดีแล้ว	๗๔	๘๗.๗๘
ง่ายเกินไป	๔	๔.๘๘

การาง ๑๓. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย	จำนวนคำตอบ	กาส่วนรย
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย เราความสนใจของนักเรียนได้		
มาก	๑๑	๑๒.๒๒
ปานกลาง	๓๓	๔๕.๕๖
เล็กน้อย	๒	๒.๒๒
๕. บุคลิกลักษณะ ท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย ท่านเห็นว่า		
เหมาะสมดีมาก	๙	๒๐.๐๐
เหมาะสมพอควร	๓๐	๓๓.๓๘
เหมาะสม เล็กน้อย	๒	๒.๒๒
๖. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียนในการฟังคืบเพียงใด		
ช่วยไ้มาก	๑๓	๑๙.๘๕
ช่วยไ้ปานกลาง	๒๘	๓๕.๕๖
ช่วยไ้เล็กน้อย	๕	๕.๕๕
๗. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียนในการอ่านและเขียนศัพท์ให้คืบ		
มาก	๑๖	๑๓.๓๘
ปานกลาง	๖๕	๓๒.๒๒
น้อย	๙	๑๐

ตาราง ๑๓. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๘. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียน ในด้านการคิดและแก้ความใจ		
มาก	๑๓	๑๔.๔๔
ปานกลาง	๖๐	๖๖.๖๗
น้อย	๑๗	๑๘.๘๙
๙. หลังจากจบรายการสอนวิชาภาษาไทยแล้ว ท่านได้ปฏิบัติ ตามหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาไทย ได้หรือไม่		
ทำทุกครั้ง	๑๓	๑๔.๔๔
ทำไปบ้างครั้ง	๓๕	๔๓.๗๕
ไม่ทำเลย	๒	๒.๒๒

จากตาราง ๑๓. แสดงว่า จำนวนครูทั้ง ๓๕ ของกลุ่มทั้งหมด มีความเห็น
ต่อรายการวิชาภาษาไทยทางโทรทัศน์ ดังนี้

๑. เนื้อหาบทเรียนภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น มีความเหมาะสม
ดีแล้ว
๒. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย ได้รับความสนใจของนักเรียน
ไปปานกลาง
๓. บุคลิกลักษณะ ท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทยเหมาะสมพอควร
๔. หลังจากจบรายการสอนภาษาไทยแล้ว ครูปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการสอน
โทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาไทยได้เป็นบางครั้ง

ตาราง ๑๔. แสดงการแจกแจงค่าตอบแทนของครูเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา
ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์	จำนวนค่าตอบแทน	การคำนวณ
๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทุกรายการหรือไม่		
ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ	๒๑	๒๔.๔๒
ใช้บางรายการ	๖๕	๗๕.๕๘
ไม่เคยใช้เลย	—	—
๒. สาเหตุที่ครูใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ไม่ครบทุกรายการที่ออกอากาศ เพราะ		
รายการโทรทัศน์บางรายการไม่ตรงกับบทเรียนที่เด็กจะเรียน	๒๖	๕๐.๐๐
เห็นวารายการนี้ไม่จำเป็นและให้ประโยชน์น้อยเกินไป	๔	๒๗.๖๓
มีเวลาไม่เพียงพอ	๒๑	๓๖.๓๑
๓. รายการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ ช่วยให้		
นักเรียน		
สนใจในบทเรียนมากขึ้น	๔๖	๕๓.๔๕
มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน	๒๕	๓๓.๗๒
ไม่สนใจในบทเรียน	๑๑	๑๒.๗๔

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๔. เกือบหาบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ครูโทรทัศน์มีส่วนร่วมมาก		
ยากเกินไป	๓	๓.๔๘
เหมาะสมอยู่แล้ว	๖๕	๘๐.๒๔
ง่ายเกินไป	๑๔	๑๖.๒๗
๕. การสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครูโทรทัศน์ให้ความเข้าใจ และกระฉับกระเฉงในเนื้อหาแก่นักเรียน มากน้อยเพียงใด		
มาก	๕	๑๐.๔๙
ปานกลาง	๙๑	๘๒.๕๖
น้อย	๖	๖.๙๕
๖. หนังสือคู่มือโทรทัศน์ที่กระทรวงศึกษาธิการ ทานักกว่า ให้ประโยชน์แก่ท่าน		
ในด้านการสอนมาก	๑๓	๑๕.๑๒
ในด้านการสอนปานกลาง	๕๖	๖๕.๑๒
ในด้านการสอนน้อย	๑๙	๑๙.๗๖
๗. การที่ครูโทรทัศน์วิชาคณิตศาสตร์ใช้เวลาสอนครั้งละ ๒๐ นาที ท่านมีความกึกเห็นว่		
เหมาะสมอยู่แล้ว	๓๖	๔๑.๘๖
น้อยเกินไปควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้	๔๕	๕๖.๕๔
ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้	๑	๑.๑๖

ตาราง ๑๔. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๘. รายการคณิตศาสตร์ที่ส่งทางโทรทัศน์ สอดคล้องกับหนังสือคณิตศาสตร์ที่ครูรายการหรือไม่		
สอดคล้องกันทุกรายการ	๒๔	๒๗.๕๑
สอดคล้องกันบางรายการ	๕๖	๖๕.๑๒
ไม่สอดคล้องกันเลย	๖	๖.๕๗

จากตาราง ๑๔. จำนวนครูทั้งแต่ละ ๗๕ ของครูทั้งหมด มีความเห็นต่อรายการวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ ดังนี้

๑. ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์เป็นบางรายการที่ออกอากาศ
๒. เนื้อหาบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ครูโทรทัศน์สอน ส่วนมากมีความยากง่ายเหมาะสมอยู่แล้ว
๓. การสอนของครูโทรทัศน์วิชาคณิตศาสตร์ ให้ความเข้าใจและกระจ่างแจ้งในเนื้อหาบทเรียนปานกลาง

สำหรับรายการโทรทัศน์ศึกษาวิชา สังคมศึกษาและศิลปะศึกษา (ชีวิตและดนตรี) นั้นเป็นรายการสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ฉะนั้นโรงเรียนใดที่มีเครื่องรับโทรทัศน์มากพอนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นก็มีโอกาสดูรายการได้ ส่วนโรงเรียนที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ไม่เพียงพอ โอกาสที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นจะได้ดูจะไม่มี ด้วยเหตุนี้จำนวนผู้สอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น จึงมีจำนวนน้อยกว่าผู้สอนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ตาราง ๑๕. แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา
ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาตอนต้น

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษาทุกรายการหรือไม่		
ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ	๖๕	๒๕.๒๕
ไว้อย่างรายการ	๖๕	๒๕.๕๐
ไม่เคยใช้เลย	๑	๑.๐๑
๒. รายการสังคมศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น สอดคล้องกับหนังสือภูมิสังคมศึกษาทุกรายการหรือไม่		
สอดคล้องกันทุกรายการ	๒๕	๒๕.๒๕
สอดคล้องกันบางรายการ	๗๐	๗๐.๗๑
ไม่สอดคล้องกันเลย	๑	๑.๐๑
๓. เนื้อหาบทเรียนสังคมศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น ท่านคิดว่า		
ยากเกินไป	๒	๒.๐๒
เหมาะสมดีแล้ว	๘๕	๘๕.๕๐
ง่ายเกินไป	๔	๔.๔๘
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษา เราควมสนใจของนักเรียนได้		
มาก	๒๐	๒๐.๒๐
ปานกลาง	๖๔	๖๔.๖๔
น้อย	๑๑	๑๑.๑๑

ตาราง ๑๕. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๕. หนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์ศึกษาวิชาสังคมศึกษา ทานักวิชาให้ประโยชน์แก่ท่าน		
ในด้านการสอนมาก	๒๐	๒๐.๒๐
ในด้านการสอนปานกลาง	๖๔	๖๔.๖๔
ในด้านการสอนเล็กน้อย	๑๕	๑๕.๑๕
๖. การที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้เวลาสอนครั้งละ ๒๐ นาที ท่านมีความคิดเห็นว่า		
เหมาะสมอยู่แล้ว	๔๔	๔๔.๔๔
น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้	๕๕	๕๕.๕๖
ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้	—	—
๗. นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียนสังคมศึกษา ทางโทรทัศน์		
มาก	๒๖	๒๖.๒๖
ปานกลาง	๖๕	๖๕.๖๖
น้อย	๘	๘.๐๘

ตาราง ๑๕. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา	จำนวนคำตอบ	ค่าเฉลี่ย
๘. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้ประกอบการสอน ประเภทที่นักเรียนชอบมากที่สุด		
ไปแก		
รูปเพลง	๘	๘.๘
ภาพยนตร์	๘	๘.๘
การใช้ของจริง	๑๐	๑๐.๑๐
มีตัวบุคคลประกอบรายการ	๒๓	๒๓.๒๓
นิทาน	๓๐	๓๐.๓๐
๙. หลังจากจบรายการสอนวิชาสังคมศึกษาแล้ว ท่านได้ปฏิบัติทางหนึ่งสี่ก่อนการสอนโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษา		
ทำใบทุกครั้ง	๑๑	๑๑.๑๑
ทำใบบางครั้ง	๘๗	๘๗.๘๘
ไม่ทำเลย	๑	๑.๐๑

จากตาราง ๑๕. แสดงว่า จำนวนครูทั้งแถวละ ๗๕ ของครูทั้งหมด มีวามเห็นชอบรายการวิชาสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ดังนี้

๑. เนื้อหาบทเรียนสังคมศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น ส่วนมากมีความยากง่ายเหมาะสมแล้ว

๒. หลังจากจบรายการสอนสังคมศึกษา ครูปฏิบัติตามหนึ่งสี่ก่อนการสอนโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาได้เป็นบางครั้ง

ตาราง ๑๖. แสดงการแจกแจงคำตอบของครู เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบ
การสอนวิชาศิลปะศึกษา (ชั้นรองและคนตรี) ชั้นประถมศึกษาตอนต้น

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา	จำนวนคำตอบ	ร้อยละ
๑. การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา ทุกรายการหรือไม่		
ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ	๒๐	๒๓.๒๖
ใช้บางรายการ	๖๕	๗๕.๕๘
ไม่เคยใช้เลย	๑	๑.๑๖
๒. รายการศิลปะศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้นสอดคล้องกับหนังสือศิลปะศึกษาทุกรายการหรือไม่		
สอดคล้องกันทุกรายการ	๗๕	๘๘.๕๔
สอดคล้องกันบางรายการ	๕๑	๕๙.๓๐
ไม่สอดคล้องกันเลย	๑	๑.๑๖
๓. เนื้อหาบทเรียนศิลปะศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอน ท่านคิดว่าส่วนมาก		
ยากเกินไป	๑๐	๑๑.๖๓
เหมาะสมแล้ว	๗๒	๘๓.๗๖
ง่ายเกินไป	๔	๔.๖๑
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษา เราควรมสนใจของนักเรียนใด		
มาก	๒๗	๓๑.๕๐
ปานกลาง	๕๕	๖๓.๕๕
เล็กน้อย	๔	๔.๖๕

ตาราง ๑๖. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๕. การที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้เวลาสอนครั้งละ ๒๐ นาที ท่านมีความคิดเห็นว่า		
เหมาะสมอยู่แล้ว	๓๕	๕๕.๓๖
น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้	๔๓	๕๔.๖๕
ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้	—	—
๖. นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเรียน วิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์		
มาก	๓๖	๕๑.๘๖
ปานกลาง	๔๔	๔๕.๘๒
น้อย	๒	๒.๓๒
๗. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษาใช้ประกอบการสอน ประเภทที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่		
ร้องเพลง	๔๑	๕๓.๖๓
ภาพยนตร์	๓	๔.๑๔
การใช้ของจริง	๖	๖.๕๘
มีตัวบุคคลประกอบ	๒๓	๒๖.๓๕
มีทิวทัศน์	๕	๖.๕๖

ตาราง ๑๖. (ต่อ)

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา	จำนวนคำตอบ	ค่าส่วนร้อย
๘. การจัดสอนวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์สนองความต้องการ ของครูและนักเรียนใดเพียงใด		
ใดมาก	๒๔	๒๓.๕๑
ใดปานกลาง	๕๗	๖๖.๒๕
ใดเล็กน้อย	๕	๕.๘๑
๙. หลังจากจบรายการสอนวิชาศิลปะศึกษาแล้ว ท่านได้ปฏิบัติ ตามหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์ศึกษา ใดมากที่สุดเพียงใด		
ทำไปทุกครั้ง	๑๒	๑๓.๕๖
ทำไปบางครั้ง	๗๓	๘๔.๘๘
ทำไม่ไ้เลย	๑	๑.๑๖

จากตาราง ๑๖. แสดงว่า จำนวนครูตั้งแต่ร้อยละ ๗๕ ของครูทั้งหมด มีความเห็น
ต่อการรายการวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์ ดังนี้

๑. ใช้รายการ โทรทัศน์ศึกษาวิชาศิลปะศึกษาเป็นบางรายการที่ออกอากาศ
๒. เนื้อหาบทเรียนวิชาศิลปะศึกษาที่ครู โทรทัศน์สอนนั้นมีความง่าย
เหมาะสมอยู่แล้ว
๓. หลังจากจบรายการสอนวิชาศิลปะศึกษาแล้ว ครูปฏิบัติตามหนังสือคู่มือได้
เป็นบางครั้ง

สรุปปัญหาและอุปสรรคที่ไ้จากการสัมภาษณ์ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียน เทศบาล มิ่งนั้

๑. ปริมาณเครื่องรับมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ดังนั้นในการดูรายการแต่ละครั้งจึงมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด
๒. ความสัมพันธ์ของ เนื้อหาบทเรียนทางโทรทัศน์กับหลักสูตร ส่วนใหญ่เนื้อหาไม่ตรงกับหลักสูตร และไม่ใช่เนื้อหาสำคัญ ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจรายการเท่าที่ควร
๓. บางครั้งตารางเรียนกับตารางออกอากาศไม่ตรงกัน รายการที่ออกอากาศจึงไม่ตรงกับวิชาที่ครูกำลังสอน ทำให้เกิดความยุ่งยากและมีปัญหาในการเปลี่ยนครูควบคุมรายการ และเปลี่ยนห้องเรียนด้วย
๔. การบริการซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของ เทศบาลลำา ไม่สามารถแก้ไขหรือซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ตามที่โรงเรียนต้องการได้ ทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการซ่อมโทรทัศน์มีจำนวนน้อยมากไม่สอดคล้องกับจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ที่ชำรุดหรือไม่ได้
๕. สภาพของ เครื่องรับโทรทัศน์ในันระบบ เสี่ยงและสภาพมีปัญหามาก เนื่องจากสภาพของ เครื่องรับเสื่อมลง เพราะใช้มาเป็นเวลานานพอสมควร ความสนใจจอตอบเรียนของ เด็กจึงลดลงมากกว่าที่ควร
๖. นักเรียนรณบายไม่มีโอกาสได้เรียนจากรายการโทรทัศน์ศึกษา เนื่องจากรายการไม่มีในตอนบ่าย หากจะให้นักเรียนภาคบายมาชมรายการร่วมกับนักเรียนภาคเช้า ก็ยอมเพิ่มปัญหา เรื่องถนนมากกว่าเครื่องรับโทรทัศน์ เพราะปกติเครื่องรับก็ไม่เพียงพอแล้ว
๗. การฝึกอบรมครูให้รู้จักวิธีใช้โทรทัศน์ศึกษาจากเทศบาล ครูส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้รับการอบรม จึงไม่ค่อยเห็นคุณค่าและความสำคัญของรายการโทรทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร
๘. สภาพของห้องที่ใช้ดูรายการโทรทัศน์ศึกษา เนื่องจากโรงเรียนบางแห่งมีห้องเรียนแคบไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน และทิศทางของแสงไม่เหมาะสมสำหรับดูรายการ และบางโรงเรียนมีปัญหา เนื่องจากเสียงรบกวนอีกด้วย

๕. การกระทำกิจกรรมภายหลังจากขบรายการ บางครั้งทำไม่ได้ เนื่องจาก ตารางเรียนและตารางออกอากาศไม่ตรงกัน ฉะนั้น เมื่อขบรายการโทรทัศน์แล้ว ก็เก็บเงิน จำต้องเปลี่ยนห้องเรียนใหม่ เปลี่ยนชั่วโมง เป็นวิชาอื่นต่อไป

ความภาคภูมิใจของผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา

พอสรุปได้ดังนี้

๑. กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ การจัดหาเครื่องรับเพิ่มเติมให้เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียน

๒. เมื่อพบท.เรียนแต่ละวิชาจะต้องให้สอดคล้องกับหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

๓. เนื่องจากทางกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ เป็นผู้จัดทำตารางสอนให้แก่ โรงเรียนเทศบาลอยู่แล้ว ฉะนั้นจะจัดทำตารางออกอากาศให้ตรงกับตารางเรียนได้ จะช่วยลดปัญหาความยุ่งยากในตารางเรียนได้

๔. การจัดตั้งเป็นแผนกหรือหน่วยงานทำหน้าที่รักษา ตรวจ และซ่อมแซม (Maintenance and Repair) เครื่องรับโทรทัศน์ชนิดที่เทศบาล เพื่อจะได้บริการตรวจ และซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ของโรงเรียนเทศบาลให้อยู่ในสภาพดีเสมอ

๕. ควรจัดเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจคุณภาพของ เครื่องรับโทรทัศน์ตามโรงเรียน เทศบาลต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อช่วยตรวจและซ่อมเครื่องที่ใช้การไม่ได้ หรืออาจจะนำ เครื่องรับโทรทัศน์เครื่องใหม่มาเปลี่ยนให้ใช้ไปพลาง ๆ ก่อนจนกว่าจะซ่อมเสร็จ หากทำได้

๖. หากเป็นไปได้ทางเทศบาลควรจัดรายการตอนท้ายด้วย อาจจะเป็นรายการ เทป เพื่อให้เด็กนักเรียนภาคภูมิใจได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ บาง

๗. ควรมีเจ้าหน้าที่ให้การอบรมครู เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ ตลอดจนวิธีการแก้ไขเครื่องรับเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อว่าครูเหล่านั้นจะได้สังเกตเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ ที่ครูและนักเรียนจะได้รับจากการใช้โครงการโทรทัศน์ศึกษา อย่างน้อยควรจะเปิดการอบรม

ปีละ ๒ ครั้ง

๘. กรณีห้องสำหรับครูรายการที่เหมาะสมพอสมควร หากเป็นไปได้ ควรจัดให้มีเครื่องวิทยุโทรทัศน์ไว้ในห้องเรียน สามารถเปิดใช้รายการโทรทัศน์ ไม่ต้องให้นักเรียนเสียเวลาโยกย้ายห้องเรียน

๙. เมื่อสามารถจัดให้ตารางเรียนกับตารางออกอากาศตรงกันได้ เมื่อจบรายการครูก็จะใช้เวลาที่เหลือ กระทำกิจกรรมตามหนังสือคู่มือได้ และสามารถทำการประเมินผลจากการใช้รายการได้ครบ

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษาของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ นี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาปัญหาและอันคืบความสำคัญของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ

๒. เพื่อให้ทราบปัญหาในการใช้โทรทัศน์ศึกษาของครูในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ

๓. เพื่อให้ทราบผลการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ โดยจัดจำแนกเป็นรายวิชา

๔. เพื่อให้ทราบถึงการติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ กับโรงเรียนในสังกัดของเทศบาล

กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ มีหน้าที่จัดการศึกษา และให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพ ได้ริเริ่มนำเอาโทรทัศน์ ซึ่งเป็นเครื่องมือการสอนชนิดใหม่ทางการศึกษามาใช้เพื่อช่วยการเรียนการสอนของครูและนักเรียน ในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เพราะการศึกษาของเด็กในระดับนี้ เป็นรากฐานที่สำคัญของเยาวชน และของประเทศชาติ กองการศึกษาได้เริ่มโครงการโทรทัศน์ศึกษามาตั้งแต่วันที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๗

โครงการโทรทัศน์ศึกษานี้ ทางกองการศึกษาเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการจัดร่วมกับฝ่ายนิเทศการศึกษา เจ้าหน้าที่ฝ่ายรายการโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาล นักวิชาการ ประจำแขวง ศึกษาธิการแขวง ศึกษาพิเศษ และครูในโรงเรียนเทศบาล และร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเทคนิคของสถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ นอกจากนี้ยังมีวิทยากรจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่น ๆ อีก ตามโครงการนี้ ครูในโรงเรียนเทศบาลเป็นผู้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนตามคู่มือของแต่ละวิชา จากการประเมินผลปรากฏว่า การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในบางวิชาได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ เฉพาะบางโรงเรียน เหตุที่บางโรงเรียนไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรอาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เพื่อทราบข้อเท็จจริงและแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้

วิธีดำเนินการ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใจนวลประชากร ๓ ประเภท คือ

๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ จำนวน ๑๘ คน

๒. ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาล ในจังหวัดพระนคร จำนวน ๒๕๖ คน เป็นชาย ๘๗ คน หญิง ๒๐๘ คน มีวุฒิตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ประการศนียบัตร วิชาการศึกษาดนั้ระดับปริญญาตรี

๓. ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล จำนวน ๒๓ คน

เพื่อให้ได้มอให้จริงตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๓ ชุด ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ๑ ชุด และครูผู้ใช้โทรทัศน์ ๑ ชุด และสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ ๑ ชุด โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์เอง

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมมอผลควยวิธีการดังนี้

๑. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา จำนวน ๒๕ ฉบับ ไปมอบให้เจ้าหน้าที่ ที่กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ และรับคืนมาควยตนเอง ปรากฏว่าได้คืน จำนวน ๑๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ของแบบสอบถามทั้งหมด

๒. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน ๒๒๗ ฉบับ ไปมอบให้ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเทศบาลต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานครให้แกครูผู้ใช้โทรทัศน์ เมื่อครบ ๑ สัปดาห์ จึงไปรับแบบสอบถามคืนมาควยตนเอง ได้คืนมาที่สมบูรณ์และใช้ได้ จำนวน ๒๕๑ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๘ ของแบบสอบถามทั้งหมด และได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ควย

การจัดกระทำกับมอและวิเคราะห์มอ

เมื่อผู้วิจัยรวบรวมมอได้แคว ก็จัดกระทำกับมอโดยแจกแจงความถี่ และหาการอยละของมอต่าง ๆ มอใดมอี่ราคาส่วนรอยของค่าตอบสูง ก็ถือเป็นผลของการคนควา และวิเคราะห์มอที่กล่าวถึง เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษาแบบวิเคราะห์ปัญหา ความอันักับความสำคัญของปัญหา และสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา

สรุปผลการคนควาและอภิปรายผล

ผลของการคนควาครั้งนี้พอสรุปได้ดังนี้

๑. สถานภาพของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา

เจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ส่วนมากคือร้อยละ ๒๑.๑๑ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านโทรทัศน์ศึกษานาน ประมาณ ๔ - ๗ ปี นอกนั้น ร้อยละ ๓๔.๔๔ ทำงานน้อยกว่า ๓ ปี และมีเจ้าหน้าที่ส่วนน้อยที่เคยได้รับการอบรมโดยตรงเกี่ยวกับงานด้านโทรทัศน์ศึกษา มีผู้ที่ได้รับการอบรม ๓ คน ได้รับการอบรมสัมมนาในวิชานี้ ที่สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และในประเทศไทย ที่สถานีโทรทัศน์กองทัพบก

๒. สถานภาพของครู

ก. จำนวนครูที่ออกแบบสอบถาม เป็นครูหญิงมากกว่าครูชาย (๒๐๔ : ๘๗) ครูที่มีวุฒิ ป.บ., อนุปริญญา, ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่า มีจำนวนมากที่สุด คือ มีถึงร้อยละ ๒๓.๘๒ ครูส่วนมากมีอายุระหว่าง ๒๒ - ๓๐ ปี จากการศึกษาพบว่า ครูส่วนมากให้ความสนใจในรายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด มีผู้ที่เฝ้ารายการภาษาอังกฤษจำนวน ๑๒๓ คน ครูส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนนานระหว่าง ๕ - ๑๐ ปี และเคยใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนมานาน ๑ ปี ถึง ๓ ปี ครูที่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนมีจำนวนร้อยละ ๓๔.๐๒ ครูที่เคยได้รับการอบรม ๑ ครั้ง มีจำนวนสูงสุด คือ ร้อยละ ๔๗.๔๖ ของครูที่เคยเข้ารับการอบรมทั้งหมด

ข. ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์ศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เกือบเป็นครูในโรงเรียนเทศบาล ส่วนมากทำการสอนและทำหน้าที่ผู้ประสานงานด้านโทรทัศน์ศึกษา เป็นผู้รวบรวมรายงานการวัดผลการใช้โทรทัศน์ศึกษาของครูผู้สอนทุกคนในโรงเรียนเสนอต่อเทศบาล ผู้ประสานงานส่วนมากเป็นชาย บัณฑิตปริญญาตรี เป็นผู้ที่มีความสนใจเรื่องโทรทัศน์ศึกษา

ประมวลปัญหาและอุปสรรคจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา

ผู้วิจัย

พิจารณาเห็นว่าปัญหาเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

ปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่ง มีอยู่ ๓ ข้อ คือ

๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาระหว่างกัน

๒. จำนวนผู้ร่วมงานกับปริมาณงานที่ทำ

๓. การจัดหาเครื่องรับให้แก่โรงเรียนเทศบาล

รายละเอียดของปัญหาที่รวบรวมได้จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา มีดังนี้

๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากอยู่ในชั้นทดลอง การทำงานจึงไม่เป็นระเบียบ ขาดความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน

๒. จำนวนผู้ร่วมงานมีน้อยมาก ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน

๓. จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ไม่เพียงพอกับนักเรียนจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับบริการซ่อมโทรทัศน์ ซึ่งไม่ได้รับความสะดวกรวดเร็วอีกด้วย

สำหรับปัญหาที่กล่าวแล้วข้างต้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาส่วนมากให้ความเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น การวางระเบียบในการปฏิบัติงาน ขาดความรับผิดชอบ ขาดการประสานงาน ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ บุคคลแต่ละคนต้องทำงานหลายหน้าที่อยู่แล้ว ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากหมวดโทรทัศน์ศึกษาเป็นหน่วยงานที่เล็กเกินไป และไปเป็นอิสระต้องขึ้นกับแผนกนิเทศการศึกษา รวมทั้งอยู่ในระยะทดลอง ก็ย่อมจะมีปัญหาเป็นธรรมดา จะต้องหาทางแก้ไขให้ลุล่วงไป

อนึ่ง ปัญหาเรื่องการจัดหาเครื่องรับให้แก่โรงเรียนนั้น กองการศึกษาควรตั้งงบประมาณให้สูงขึ้น โดยวางแผนล่วงหน้าเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนผู้เรียน

ปัญหาที่สำคัญเป็นอันดับสอง มีอยู่ข้อเดียว คือ

เรื่องความร่วมมือจากทางเทคนิค ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง ๕ เจ้าหน้าที่โทรทัศน์แจ้งว่า เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายทางเทคนิคของไทยทีวีไม่ใช้เวลาชักซ้อมรายการโทรทัศน์ศึกษาอย่างเพียงพอ ทำให้บางครั้งรายการที่ออกไปดี และบางครั้งก็ไม่ดีเท่าที่ควร

ผู้วิจัยมีความเห็นพ้องกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษาว่า การชักซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งถ้ามีโอกาสชักซ้อมน้อยไป รายการโทรทัศน์ศึกษาจะไปได้ผลดีลบความมุ่งหมาย ควรหาทางชี้แจงและทำความเข้าใจ เพื่อให้มีเวลาชักซ้อมกันให้เพียงพอ

ปัญหาสำคัญอันดับสาม มีอยู่สามข้อด้วยกัน คือ

๑. การกำหนดอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์ศึกษา
 ๒. งบประมาณในการจัดทำรายการแต่ละรายการ
 ๓. การเลือกเนื้อหาจากหลักสูตรและแบบเรียน เพื่อทำรายการโทรทัศน์ศึกษา
- รายละเอียดของปัญหานี้ คือ

๑. อุปกรณ์และเครื่องมือประกอบรายการบางครั้งไม่เหมาะสม อาทิเช่น ไม่เป็นไปตามเนื้อหา และขนาดไม่ใหญ่พอที่จะมองเห็นภาพได้ชัดเจน

๒. งบประมาณในการจัดทำรายการแต่ละรายการนี้ไม่เพียงพอ ต้องจ่ายในวงเงินเท่าที่มีอยู่ จึงทำให้คุณภาพค่อยไป

๓. เนื้อหาที่เลือกมาจัดทำรายการโทรทัศน์ศึกษา ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร บางทีก็ไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ และวัยของผู้เรียน

เกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เรื่องงบประมาณนั้นควรจัดให้เพียงพอ และควรจัดสรรเงินส่วนหนึ่งเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์ศึกษา สำหรับการเลือกเนื้อหาจาก หลักสูตรและแบบเรียน และการกำหนดว่าจะใช้อุปกรณ์ประเภทใดนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาหาการเลือกเฟ้นให้มากขึ้น เพื่อจะได้บทเรียนที่เนื้อหาเหมาะสมยิ่งขึ้น

ปัญหาสำคัญอันดับที่สี่ มีสองข้อ คือ การซ่อมรายการโทรทัศน์ศึกษาก่อนออกอากาศ และควาลำบากในการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์ เรื่องนี้อธิบายว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ได้หาการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ เนื่องจากไม่มีสถานที่ซ่อมและจัดรายการโทรทัศน์ การแก้ปัญหาเรื่องนี้อาจขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเทคนิคของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ของ ๕ ตามปัญหาที่สองคงได้กล่าวมาแล้ว ส่วนปัญหาเรื่องควาลำบากในการจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์นั้น เนื่องจากทางเทศบาลไม่มีศูนย์วัสดุ และอุปกรณ์ เมื่อจะใช้ จึงไปยืมจากสถานศึกษาอื่น ๆ และบางครั้งก็ต้องจัดหาซื้อเอง เจ้าหน้าที่อุปกรณ์มีจำนวนน้อยไปเพียงพอ และกองบริหารท้องถิ่น ๆ อีกเช่น จัดหาอุปกรณ์ให้แก่ฝ่ายนิเทศการศึกษา หรือโรงเรียนที่ขอมา

ปัญหาการซ่อมรายการโทรทัศน์ศึกษานี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอความเห็นว่ เพื่อเป็นการตัดปัญหาเรื่องสถานที่ซ่อมและการเตรียมรายการ เทศบาลควรมีห้องส่งโทรทัศน์ (Studio) สำหรับรายการโทรทัศน์ศึกษาเป็นของตนเอง โดยเฉพาะ มีหน้าที่ทำเทปบันทึกภาพ และตรวจจนแน่ใจว่าดีแล้วจึงส่งออกอากาศ ก็ย่อมจะทำได้ ทั้งนี้หมายความว่าห้องส่งมีเครื่องมือตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างเทคนิคพร้อม นอกจากนี้ควรจัดตั้งศูนย์ฯ สักให้บริการเกี่ยวกับอุปกรณ์ และวัสดุประกอบการสอน พร้อมทั้งผู้ให้คำแนะนำ และบริการอย่างดี

ปัญหาสำคัญอันดับที่ห้า มีสองข้อคือ การฝึกฝนอบรมครูในการใช้โทรทัศน์ศึกษา ข้อนี้อธิบายว่าครูส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยจะสนใจในการใช้โทรทัศน์ศึกษาเท่าที่ควร มักจะไม่ยอมกระทำตามหนังสือคู่มือโทรทัศน์ จึงทำให้ไม่สู้จะได้ผลดีตามจุดหมาย สำหรับปัญหาการจัดฉากประกอบรายการนั้น ปรากฏว่า เวลาที่ใช้ในการจัดทำมีน้อยมาก และอุปกรณ์อย่างหนึ่งก็คือสถานที่ ต้องเตรียมฉากของเขาเองด้วย ฉะนั้นฉากส่วนใหญ่มักจะขึ้นอยู่กับรายการของสถานีไทยทีวี ซึ่งจะเสนอรายการในภาคค่ำ

กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพได้จัดอบรมครูในการใช้โทรทัศน์ศึกษาเป็นประจำทุกปี แต่เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่น้อยประการหนึ่ง ประกอบกับโรงเรียนเทศบาลมีครูผู้ทำหน้าที่สอนจากัด หากไปรับการอบรมเสียแล้วก็จะไม่มีครูสอนทำหน้าที่แทนได้ ดังนั้นครูที่ได้รับการอบรมจึงมีจำนวนน้อย ครูที่ได้รับการอบรมดีแล้วย่อมจะเข้าใจ และปฏิบัติตามหนังสือคู่มือของเทศบาล การใช้โทรทัศน์ศึกษาของโรงเรียนก็ย่อมยังเกิดผลดี

สำหรับการจัดฉากประกอบรายการนั้น ผู้วิจัยขอเสนอว่า เทศบาลควรจะได้ใช้ความพยายามดำเนินงานแก้ปัญหาดังกล่าว โดยลงทุนจัดให้มีสถานที่สำหรับดำเนินงาน และมีเจ้าหน้าที่เพียงพอ

ปัญหาสำคัญอันดับที่หก มีสองข้อ คือ

๑. การเชิญวิทยากรจากท้องถิ่นมาออกในรายการ
๒. การประเมินผลรายการโทรทัศน์ศึกษา

รายละเอียดของปัญหา ก็คือ

๑. การเจริญวิทยากรจากที่อื่นส่วนใหญ่ติดยึดกระทำไม่ได้สะดวกนัก เพราะวิทยากรมีงานประจำ ซึ่งจะต้องทำเป็นประจำอยู่แล้ว

๒. ครูไม่เห็นความสำคัญที่จะทำการประเมินผลการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษา เนื่องจากไม่เข้าใจ และไม่ได้รับการแนะนำในการใช้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเจริญวิทยากรและผู้เชี่ยวชาญในค่านต่าง ๆ มาออกรายการโทรทัศน์ศึกษาเป็นสิ่งที่ดี แต่มักมีปัญหา วิทยากรที่ได้รับเชิญไม่สามารถจะมาออกรายการได้ตามกำหนด เรื่องนี้เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขให้ได้ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการสอนทางโทรทัศน์นั้น เจ้าหน้าที่ควรออกไปชี้แจงถึงระเบียบในการประเมินผลซึ่งทางเทศบาลเป็นผู้จัดทำขึ้น เจ้าหน้าที่ควรเข้าใจจะได้ออกรายการได้ถูกต้อง การประเมินผลก็จะบรรลุตามจุดประสงค์

สรุปปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว ก็เนื่องจาก โครงการจัดโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลยังอยู่ในระยะทดลอง ก็ย่อมจะมีปัญหาเหล่านี้เป็นธรรมดา และส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางค่านบริหารงาน ซึ่งจะแก้ไขโดยการจัดระบบการบริหารงานที่ดี.

สรุปผลเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอน ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย

จำแนกออกเป็นแต่ละวิชา ใจดังนี้ คือ

๑. ผลการใช้รายการ โทรทัศน์ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า

- ๑.๑ ได้มีการเตรียมตัวนักเรียนก่อนดูรายการโทรทัศน์ศึกษาเป็นบางครั้ง
- ๑.๒ ได้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์เป็นบางรายการ
- ๑.๓ รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ช่วยให้เด็กเรียนมีความสนใจในบทเรียน

มากขึ้น

- ๑.๔ เนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มีความง่ายเหมาะสมดีแล้ว
- ๑.๕ ครูโทรทัศน์ดำเนินการสอนเหมาะสมดีพอสมควร
- ๑.๖ บทเรียนที่ครูโทรทัศน์สอนให้ประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวัน
- ๑.๗ หนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษา ช่วยครูผู้สอนใช้รายการโทรทัศน์ในชั้นการสอน

ได้พอสมควร

๑.๘ รายการวิชาวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์สอดคล้องกับหนังสือคู่มือวิทยาศาสตร์

เพียงบางรายการ

๑.๙ ครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ทำการสอนและสาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ดีพอ

สมควร

๑.๑๐ บุคลิกลักษณะท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์เหมาะสมพอควร

ปัญหาที่ครูเห็นว่าควรจะต้องแก้ไขรายการวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ มีดังนี้

๑. เวลาที่ใช้สอนวิชาวิทยาศาสตร์น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้

๒. ครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ทำการสาธิตเร็วไป และขนาดของภาพเล็กเกินไป

น่าจะให้อุปกรณ์การสอนเข้าช่วย เช่น รูปภาพช่วยประกอบการทดลอง

๓. เนื้อหาวิชาบางครั้งไม่ตรงตามหลักสูตร และไม่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน

๒. ผลการใช้โทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า

๒.๑ รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ช่วยให้เด็กเรียนมีความสนใจใน

บทเรียนมากขึ้น

๒.๒ เนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดสอนทางโทรทัศน์ ส่วนมากมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว

๒.๓ รูปศัพท์ในบทเรียนภาษาอังกฤษที่นำมาสอนทางโทรทัศน์ มีความง่ายเหมาะสมแล้ว

๒.๔ ในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนภาษาอังกฤษ มีบางครั้งทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจคำสั่ง

๒.๕ ครูโทรทัศน์วิชาภาษาอังกฤษ มีคุณลักษณะทางวิธีการสอนที่พอสมควร

๒.๖ ครูโทรทัศน์ดำเนินการสอนเหมาะสมและชัดเจนได้คี่ปานกลาง

๒.๗ หนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษช่วยครูได้ปานกลาง

๒.๘ รายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ใช้เวลาสอน ๒๐ นาที น้อยเกินไป ควรเพิ่มให้มากกว่านี้

๒.๙ ในขณะที่นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ และทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไม่ได้ ครูส่วนมากจะช่วยเหลือและแนะนำนักเรียน

๒.๑๐ นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษมาก

๒.๑๑ จากการสังเกตพบว่า กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์นำมาใช้ประกอบการสอนนั้น ประเภทที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ภาพยนตร์

๒.๑๒ หลังจากที่ได้ดูรายการโทรทัศน์แล้ว ครูส่วนมากปฏิบัติตามหนังสือคู่มือได้เป็นบางครั้ง

ปัญหาที่ควรเสนอแนะว่าควรแก้ไขรายการภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ บัจุบันนี้

๑. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ นำมาสอนเหมาะสมแล้ว แต่ครูโทรทัศน์ใช้สำเนียงที่นักเรียนไม่เคยชิน ทำให้บางครั้งนักเรียนฟังแล้วไม่เข้าใจ ทั้งนี้เพราะนักเรียนเคยชินกับสำเนียงของครูไทย ซึ่งเป็นครูประจำชั้น หรือครูประจำวิชา

๒ เวลาที่ใช้สอนน้อยไป ควรเพิ่มเวลาสอนให้มากกว่านี้

๓ ในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนภาษาอังกฤษ มีบางครั้งที่นักเรียนไม่สามารถทำตาม

คำสั่งของครูโทรทัศน์ได้ เพราะนักเรียนไม่เข้าใจ ฉะนั้นผู้เป็นครูจะต้องควบคุมดูแล เพื่อสังเกตเห็นว่า นักเรียนไม่สามารถหาตามครูโทรทัศน์ได้ ครูจะต้องช่วยอธิบายทันที

๓. ผลการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาไทย ครูส่วนมากมีความเห็นว่า

๓.๑ ได้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาไทยเป็นบางรายการ

๓.๒ รายการภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอน สอดคล้องกับหนังสือคู่มือภาษาไทย

บางรายการ

๓.๓ เนื้อหาบทเรียนที่ครูโทรทัศน์สอนนั้นมีความง่ายเหมาะสมแล้ว

๓.๔ วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทยช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน

ได้ดีปานกลาง

๓.๕ ครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย มีบุคลิกเหมาะสมพอควร

๓.๖ บทเรียนภาษาไทยให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านการฟังได้ปานกลาง

๓.๗ บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ช่วยนักเรียนในด้านการอ่านและเขียนศัพท์

ให้ดีขึ้นปานกลาง

๓.๘ บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ช่วยนักเรียนในด้านสะกดและแต่งความได้

ปานกลาง

๓.๙ การปฏิบัติตามหนังสือคู่มือหลังรายการสอนภาษาไทยทางโทรทัศน์นั้น ครูส่วนมากทำได้บางครั้งตามความเหมาะสม

ปัญหาที่ครูเสนอแนะว่าควรแก้ไขสำหรับรายการโทรทัศน์ศึกษา วิชาภาษาไทย มีดังนี้ :-

๑. รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาภาษาไทย ไม่ค่อยจะสัมพันธ์กับหลักสูตร ฉะนั้นในการเลือกเนื้อหาควรคำนึงถึงหลักสูตรเป็นสำคัญ และเลือกเนื้อหาที่สำคัญและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนจริง ๆ เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวบได้

๒. ครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทยการเป็นผู้มีบุคลิกดีพอสมควร น่าเสียงและการใช้ภาษาถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทยทุก เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก ทำให้เด็กพูดและอ่านอย่างถูกต้อง

๓. ครูขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ ทั้งนี้เนื่องจากครูในโรงเรียนเทศบาลไม่มีเวลาจะหา หรือ

อาจจะไม่สามารถทำอุปกรณ์อย่างง่าย ๆ ขึ้นใช้เองได้

๔. ควรเปิดโอกาสให้ครูได้รับการอบรมการวัดผลวิชาภาษาไทย

๔. ผลการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ ครูส่วนมากมีความเห็นว่า

๔.๑ ได้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์เพียงบางรายการ

๔.๒ สาเหตุที่ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาไม่ครบทุกรายการ เนื่องจากรายการไม่ตรงกับบทเรียนที่เด็กจะเรียน

๔.๓ รายการสอนคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ ช่วยทำให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

๔.๔ เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ มีความยากง่ายเหมาะสมกับพอสมควร

๔.๕ ครูโทรทัศน์วิชาคณิตศาสตร์ทำการสอนได้ปานกลาง

๔.๖ หนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ขายครูได้พอใช้

๔.๗ รายการสอนคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ใช้เวลา ๒๐ นาที นั้นน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้

๔.๘ รายการคณิตศาสตร์ส่วนทางโทรทัศน์สอดคล้องกับหนังสือคู่มือคณิตศาสตร์เพียงบางรายการ

ปัญหาที่ครูเสนอแนะว่าควรแก้ไขสำหรับรายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์

๑. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ที่สอนส่วนมาก ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรของผู้เรียน สมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเสียใหม่

๒. รายการคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ส่วนมาก ไปตรงกับวิชาอื่นทำให้ครูต้องดัดใช้รายการนี้

๓. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ที่สอนส่วนมากซ้ำกว่าครูที่สอนมาก เมื่อใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะไม่ค่อยมีความสนใจเท่าที่ควร ฉะนั้นผู้จัดทำรายการควรที่จะคำนึงถึงเนื้อหาและหลักสูตรด้วย

๔. รายการสอนคณิตศาสตร์ควรระมัดระวังไม่ให้เด็กรู้จักคิดไปใช้ให้ทราบความเป็นมาของคณิตศาสตร์

และการจะมีตัวอย่างประกอบให้มากกว่านี้ เพื่อนักเรียนจะได้เข้าใจแจ่มแจ้งทันทีที่เรียน

สรุปผลเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในระดับประถมศึกษาตอนต้น

จำแนกออกเป็นแต่ละวิชาได้ดังนี้ คือ

๑. ผลการใช้รายการโทรทัศน์ วิชาวิชาสังคมศึกษา ครูส่วนมากมีจรรยาเห็นว่า

- ๑.๑ ได้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาสังคมศึกษาเป็นบางรายการ
- ๑.๒ รายการสังคมศึกษาทางโทรทัศน์สอดคล้องกับหนังสือคู่มือเป็นบางรายการ
- ๑.๓ เนื้อหาบทเรียนที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น มีความยากง่ายเหมาะสมแล้ว
- ๑.๔ วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษา ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน

ได้ปานกลาง

- ๑.๕ หนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษาวิชาสังคมศึกษา ช่วยครูได้พอใช้
- ๑.๖ รายการสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ ๒๐ นาทีนั้นน้อยเกินไปควรเพิ่มให้มากกว่า

นี้

- ๑.๗ นักเรียนได้รับความรู้จากบทเรียนสังคมศึกษาทางโทรทัศน์ ได้ปานกลาง

๑.๘ จากการสังเกตพบว่า กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้ประกอบการสอน ประเภทที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ ทัศนา

๑.๘ การปฏิบัติตามหนังสือคู่มือหลังรายการสอนสังคมศึกษาทางโทรทัศน์นั้น ครูส่วนมากทำได้บางครั้งตามความเหมาะสม

ปัญหาที่ครูเสนอแนะว่าควรแก้ไขรายการโทรทัศน์ศึกษา วิชาสังคมศึกษา มีดังนี้

๑. ครูส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่า การปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาให้ถูกต้องตามหลักสูตรเสียใหม่ การเลือกเนื้อหาจากบทเรียน ควรเลือกเนื้อหาที่สำคัญและจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนโดยรวม

๒. ครูโทรทัศน์ควรปรับปรุงวิธีการสอนเสียใหม่ รู้จักใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่หาได้ง่าย และเป็นประโยชน์มาใช้ เช่น แผนที่ แผนที่ และรูปภาพ เป็นต้น

๓. กิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ควรจะให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนจริง

๒. ผลการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาศิลปะศึกษา (ขั้วรองและคนตรี) ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า

๒.๑ ได้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาศิลปะศึกษาเป็นบางรายการ

๒.๒ รายการวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์ สอดคล้องกับหนังสือคู่มือเพียงบาง

รายการ

๒.๓ เนื้อหาบทเรียนวิชาศิลปะศึกษาที่ครูโทรทัศน์ นำมาสอนนั้นมีความง่าย

เหมาะสมแล้ว

๒.๔ วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษา ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียน

ได้ปานกลาง

๒.๕ รายการสอนศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์ ใช้เวลา ๒๐ นาที นั้นน้อยเกินไป

ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้

๒.๖ นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเรียนรายการศิลปะศึกษา

ทางโทรทัศน์

๒.๗ กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษา ใช้ประกอบการสอนนั้น ประเภทที่นักเรียน

ชอบที่สุด ได้แก่ ร้องเพลง

๒.๘ รายการศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์ ช่วยสนองความต้องการของครู และนักเรียน

ได้ปานกลาง

๒.๙ การปฏิบัติตามหนังสือคู่มือหลังรายการสอนศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์นั้น ทำได้

เป็นบางครั้ง แล้วแต่ความเหมาะสม

ปัญหาที่ครูเห็นว่าควรแก้ไขรายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาศิลปะศึกษา ปัจจุบัน

๑. ครูส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่า ควรจะปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาวิชาศิลปะศึกษาให้ตรงตามหลักสูตรปัจจุบันจริง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจ และเป็นประโยชน์แก่นักเรียนยิ่งขึ้น เนื้อหา

ที่สอนการ เป็นเนื้อหาสำคัญและ เหมาะสมที่จะใช้สอนทางโทรทัศน์จริง ๆ

๒. กิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา ควรจะให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ไม่ใช่มุ่งให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน แต่เพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้ คือ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารฝ่ายจัดการศึกษา โทรทัศน์ศึกษา ในการปรับปรุงการวางแผน บริหารงาน โทรทัศน์ศึกษา

๑.๑ การวางโครงการ

๑.๑.๑ โครงการระยะสั้น กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ เป็นฝ่ายจัด รายการโทรทัศน์ศึกษา และได้รับความร่วมมือจากช่างเทคนิคของสถานีโทรทัศน์ ไทยทีวี ช่อง ๕ ทางด้านเทคนิคและออกรายการทางอากาศ

๑.๑.๒ โครงการระยะยาว กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ควรจัดตั้ง ห้องส่งรายการโทรทัศน์ศึกษา (Studio) เพื่อทำ Video tape รายการต่าง ๆ ไว้ โดยเฉพาะ และเป็นสถานที่สำหรับจัดการรายการโทรทัศน์ศึกษา พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายวาง เทคนิคที่ชำนาญงาน และมีเครื่องมือ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพื่องานนี้จะได้นำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ กัณฑ์บุคคล (Personel) ในการกำหนดกัณฑ์บุคคลนั้นจะต้องแบ่งให้ละเอียดโดย จะต้องคำนึงถึงคามปริมาณและคุณภาพ

๑.๒.๑ ปริมาณบุคคล จะต้องใช้กำลังคนจำนวนเท่าไร และควรมีมาตรฐาน ใด

๑.๒.๒ คุณภาพส่วนบุคคล ควรกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ก. เป็นผู้เคยทำการสอนในระดับประถมศึกษามาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี

ข. เป็นผู้เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ศึกษา (E.T.V.) มาแล้ว

และการจัดให้มีการอบรม (Retraining) เกี่ยวกับการจัดรายการโทรทัศน์กึ่งขายอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง เพื่ออธิบายและสัมมนาปัญหาต่าง ๆ และเพื่อเป็นการส่งเสริมปรับปรุงคุณภาพของตัวบุคคลในการให้ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษา

๑.๓ ด้านการใช้

๑.๓.๑ สำรวจปริมาณขอบเขตของการใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาลอย่างทั่วถึง

๑.๓.๒ วางแผนล่วงหน้าว่าในปีหนึ่ง ปริมาณผู้ใช้เพิ่มขึ้นเท่าใด เพื่อจะใ้วางแผนในการจัดหาเครื่องรับโทรทัศน์ วัสดุ และอุปกรณ์ ตลอดจนหนังสือคู่มือการใช้โทรทัศน์ศึกษาให้เพียงพอ

๑.๓.๓ เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาควรทำงานประสานกันอย่างดีระหว่างครูผู้ใช้โทรทัศน์ในโรงเรียน และผู้ประสานงานของโรงเรียน

๑.๓.๔ การประเมินผลการใช้โทรทัศน์ของครู ควรมีเจ้าหน้าที่จากเทศบาลไปทำการสำรวจและให้คำแนะนำ และนำผลมาประเมินเพื่อปรับปรุงรายการต่อไป

๑.๔ งบประมาณ

๑.๔.๑ จัดตั้งงบประมาณโดยกำหนดให้แน่ชัดว่าจะใช้ในด้านใดบ้าง เช่น ด้านการจัดรายการแต่ละรายการ ด้านวัสดุประกอบการสอน การจัดทำหนังสือคู่มือ การใช้โทรทัศน์ศึกษา การฝึกอบรม และการปรับปรุงตัวบุคคล ตลอดจนงบประมาณสำหรับวัฒนธรรมและบำรุงรักษา นอกจากนี้ควรมีงบประมาณฉุกเฉินไว้จำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะเพื่อใช้ในกรณีที่จำเป็น

๑.๔.๒ วางโครงการงบประมาณระยะยาว เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการปัจจุบัน และการขยายโครงการ

๒. ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และผู้ประสานงานด้านโทรทัศน์ศึกษา

๒.๑ ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา ศึกษาพิเศษ และครู เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาอันอาจจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

๒.๒ ผู้บริหารควรทำความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับโครงการจัดโทรทัศน์ศึกษา และ มีทัศนคติที่คัดค้านรายการโทรทัศน์ศึกษา ให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการที่จะรับรายการโทรทัศน์ศึกษา มาใช้ประกอบการสอนในโรงเรียนของตน

๒.๓ ผู้บริหารควรจัดหางบประมาณไว้อย่างหนึ่ง สำหรับนำมาใช้เกี่ยวกับการจัดหา เครื่องรับโทรทัศน์ และอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ เพิ่มขึ้น

๒.๔ ผู้ประสานงานด้านโทรทัศน์ศึกษา จะต้องคอยสอดส่องดูแลอย่างทั่วถึง และเป็น ตัวกลางในการประสานงานระหว่าง กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพฯ กับ โรงเรียนและครูผู้รับ รายการโทรทัศน์ศึกษา

๓. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน

๓.๑ ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ควรศึกษาคุณภาพการรับโทรทัศน์ศึกษาอย่างถี่ และปฏิบัติตามหนังสือคู่มือ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายที่วางไว้

๓.๒ ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และปรับปรุงวิธีสอน ตลอดจนเตรียมการสอนให้พร้อมอยู่เสมอ

๓.๓ หลังจากใช้รายการโทรทัศน์ศึกษาแล้ว ควรทำการประเมินผลตามความเป็นจริง และส่งใบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้แก่ ฝ่ายจัดรายการในการปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป

๔. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบงาน

เนื่องจากโครงการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษานี้เป็นโครงการที่ใหญ่มาก หากทางกอง การศึกษาเทศบาลจะจัดเป็นโครงการถาวรแล้ว โครงการนี้น่าจะเป็นหน่วยงานที่เป็น เอกเทศ เป็นหน่วยงานอิสระที่วิเคราะห้ระบบการบริหารงานที่ดี โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และปฏิบัติได้ รวมทั้ง พิจารณาจัดอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีงบประมาณ เครื่องมือ

และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อม และถ้าสามารถจะมีสถานที่สำหรับดำเนินการจัดการโทรทัศน์ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นการดี เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในการจัดรูปงานบริหารนั้น ควรได้พิจารณาวางแผนในสิ่งต่อไปนี้ให้เป็นที่ชัดเจน

๑. การวางแผนและจัดรูปงาน
๒. การประสานงานรวมกัน
๓. การจัดตำแหน่งงานและกำหนดการ
๔. ภาษีจ่าย
๕. อุปกรณ์และเครื่องมือ
๖. การติดต่อสื่อสาร
๗. การบำรุงขวัญ
๘. นโยบายและระเบียบปฏิบัติ
๙. การประชาสัมพันธ์
๑๐. การมอบหมายงาน
๑๑. คุณภาพของงาน
๑๒. การฝึกอบรม
๑๓. การดำเนินงาน
๑๔. ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน
๑๕. การพัฒนาตนเอง
๑๖. การบังคับการตามกฎหมาย ขอบบังคับและระเบียบแบบแผน

๕. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

ควรจะได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนจากโทรทัศน์กับนักเรียนที่เรียนจากครูประจำชั้นโดยตรง เพื่อหาทางปรับปรุงการส่งโทรทัศน์ศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

บัณฑิตวิทยาลัยบริหารศาสตร์, สถาบัน สำนักฝึกอบรม การพัฒนาการทำงานเป็นหมู่คณะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ "โครงการจัดโทรทัศน์ศึกษาของ เทศบาลนครกรุงเทพ"

เทกบาล ๑๖ : ๓ - ๑๐ ตุลาคม ๒๕๐๗.

กุศล สุจรรยา โทรทัศน์ศึกษา เอกสารประกอบวิชา Educational Use of Radio and Television Recording สำหรับนิสิตปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐.

เฉลิม สุทธิรักษ์ "ความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์" หน้าที่และความรับผิดชอบของวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ โรงพิมพ์กรมการทหารสื่อสาร ๒๕๑๐ หน้า ๓๘.

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, สถาบัน สำนักฝึกอบรม การพัฒนากาทำงานเป็นวิทยุกระจายเสียง โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๐๗, ๑๒๐ หน้า.

บุญสม วาทีกานนท์ "ขอบข่ายและการคุ้มครอง และการจัดโทรทัศน์โรงเรียนในประเทศไทย" เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงวิชาการวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ เมื่อวันที่ ๓๑ - ๑๙ มกราคม ๒๕๐๐ ณ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประณีต โรหิต์โคปการ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิทยุกระจายเสียงในชั้นประถมศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพ, วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๙๘๘ หน้า.

ประพัทธ์ แสงวณิช "โทรทัศน์ศึกษา" วิทยาวารย์ ๓ (๒๔) : ๓๒ - ๔๔ กันยายน ๒๕๑๒.

ประสงก พงสนันท์ "วิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทย" กรมประชาสัมพันธ์ หน้า ๑๒, โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ๒๕๐๖.

ประสงค์ พงษ์นนท์ และผู้ร่วมอภิปราย "สรุปการอภิปราย เรื่อง อิทธิพลของสื่อสารมวลชน" ใน อิทธิพลและความรับผิดชอบของสื่อสารมวลชน หน้า ๗๕ กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๗.

เปรี๊ยะ กุญชร "โครงการโทรทัศน์ภาคพื้นเวหา" ศูนย์ศึกษา ๓๔๓ - ๔๔ มีนาคม ๒๕๑๔.

พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,

วิชาการ กรม กระทรวงศึกษาธิการ อุปกรณ์การสอน โครงการพัฒนาการศึกษา ๒๕๑๕, ๘๑ หน้า.

สุภา ช่างโชติ การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการ เรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน อาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ ปรินซิพการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๑๕๑ หน้า.

สุภา วิทย์พัฒนา การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดพระนครที่มีต่อการสอน ทางโทรทัศน์ ของเทศบาลนครกรุงเทพ วิทยานิพนธ์ เสนอบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๑๑๒ หน้า.

Becker and Harshbarger, "The Television Team", Television Techniques for Planning and Performance, Free-Press, New York, 1965, 180 pp.

Best, John W., Research in Education, Pranton Hill, Inc, N. J. 1959, pp. 140-160.

Blaushard, Paul , "Television", Audio-Visual Communication Review, 1 : 40-41, January-February, 1961.

Chapman, Dave, Planning for Schools with Television, Educational Facilities Laboratories Inc., New York, 1960, 96 pp.

- Cincinnati Public School, "Report of the Experiments in the Use of Television Instruction", Audio-Visual Communication Review, 8:192, July-August, 1960.
- Dale, Edgar, "The Teacher and Technology", News Letter, 29:4, October, 1963.
- _____, _____, Audio-Visual Methods in Teaching, The Dryden Press, New York, 5th Printing, 1957, 534 pp.
- Desmond, Danny, "Training Needed to Prepare Teachers as Communicators in Educational Television", Dissertation Abstracts, 25:3418, 1964.
- The Fund for the Advancement of Education, "The National Program in the Use of Television in the Public Schools," Audio-Visual Communication Review, 8:159, No 3. May-June, 1960.
- Hancock, Alan, The Small Screen, Heinemann Educational Book Ltd, London, 1965, 83 pp.
- Huebener, Theodore, Audio-Visual Techniques in Teaching Foreign Languages, New York University Press, New York, 1960, 163 pp.
- Kelly, Fred C., "Evaluation Report on First Year Using Educational Television in 1959-60 Des Moines and Polk County Schools," Audio-Visual Communication Review, 8:314, No 6. November-December, 1960.
- Kinder, James S., Using Audio-Visual Materials in Education, American Book Company, New York, 1965, 199 pp.
- Levenson, William B., Teaching Through Radio and Television, Rinehart, New York, 1952, 560 pp.
- Shabler, Herman L., "What Research Says About E.T.V." Midwest Program on Airborne Television Instruction News, September, 1963, p. 2.

ភាគដង្វក

ภาคผนวก ก.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำปฏิญาณพันธ

เรียน ท่านอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเทศบาล

เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้จัดทำปฏิญาณพันธ เรื่อง "การศึกษาเกี่ยวกับการ
จัดดำเนินการในการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ของ โรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา
๒๕๑๓" และต้องการจะส่งแบบสอบถามให้กับครูผู้ซึ่งใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ทั้งนี้ข้าพเจ้า
ได้ขออนุญาตทางกองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ทราบจำนวนครูทั้งหมด
ที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนของท่าน จึงได้ส่งแบบสอบถามมาเพื่อให้ท่านช่วยกรุณา
กรอกจำนวนครูผู้ซึ่งใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน โดยรวมถึง ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา และ
ครูประสานงาน และขอความกรุณาช่วยส่งแบบสอบถามนี้กลับไปที่ข้าพเจ้าด้วย ภายในวันที่
๑๐ กรกฎาคม นี้ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้เขียนที่อยู่และติดแสตมป์มาในแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบพระคุณ
อย่างสูง มา ณ ที่นี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ม.ล. ๑๕/๖๗

(นางสาวน้อย กิริยชาติ)

นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถาม

ครูประจำชั้น	ผู้ทำหน้าที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมต้น	คน
ครูประจำชั้น	ผู้ทำหน้าที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมปลาย	คน
ครูประจำวิชา	ผู้ทำหน้าที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมต้น	คน
ครูประจำวิชา	ผู้ทำหน้าที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน ระดับประถมปลาย	คน
ผู้ประสานงานในการใช้โทรทัศน์		คน
รวม		คน

ภาคผนวก ข.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๕ สิงหาคม ๒๕๐๓

เรียน เจ้าหน้าที่ย้ายโทรศัพท์ศึกษา ที่เคารพ

เรื่อง ขยายข่าวเจ้ากำลังจัดทำปฏิญานพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการจัด
โทรศัพท์ศึกษา ของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๐๓" โดย
ศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ วัณพลเกษ เป็นประธานกรรมการ ร่วมด้วย อาจารย์นิคม หิรัญสุขย์
และ อาจารย์บุญดุษฎี วิสมิตะนันท์ ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ ข่าพเจ้าใจไว้ที่จะทราบ
ปัญหา และความเกิดขึ้นของงานเกี่ยวกับการจัดโทรศัพท์ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางเสนอแนะสำหรับ
ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงรายการโทรศัพท์ศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ในการทำปฏิญานพนธ์ครั้งนี้
สิ่งที่เราจะเสียมีได้ คือ ความกรุณาจากท่านในอันที่จะให้ความร่วมมือในการตอบคำถามตาม
ความเป็นจริง ข่าพเจ้าขอรับรองว่าจะนำมาใช้ โดยประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัย เท่านั้น
ข่าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ในความกรุณาครั้งนี้ด้วย.

ด้วยความเคารพอย่างสูง

น้อง กิริวิโรจน์

(น.ส.นอย กิริวิโรจน์)

นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถาม
สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา
กองการศึกษา เทศบาลนครกรุงเทพ

โปรดตอบคำถามทุกข้อด้วยความจริงใจ ทั้งนี้คำตอบที่ได้ทั้งหมดจะช่วยให้ผลทางการศึกษาเพียงอย่างเดียว

ตอนที่ ๑

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

๑. ท่านเคยศึกษาหรือได้รับการอบรมเกี่ยวกับงานด้านโทรทัศน์ศึกษาหรือไม่

☐

เคย

☐

ไม่เคย

๒. ถ้าท่านเคยในข้อ ๑ ท่านได้รับการอบรมจากที่ใด (โปรดระบุ)

๓. ท่านเคยได้รับการศึกษาหรืออบรมในวิชาต่อไปนี้หรือไม่ (ตอบได้เกิน ๑ คำตอบ)

☐

การเขียนบทโทรทัศน์

☐

การวิเคราะห์รายการโทรทัศน์

☐

การกำกับรายการโทรทัศน์

☐

วิชานาฏศิลป์และการละคร

☐

ดนตรี

๔. ขณะนี้ท่านทำงานในตำแหน่ง

☐

เจ้าหน้าที่จัดทำภูมิทัศน์โทรทัศน์ศึกษา

☐

เจ้าหน้าที่เขียนบทโทรทัศน์ศึกษา

☐

เจ้าหน้าที่ผู้สอนทางโทรทัศน์

☐

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ท่านเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาวิชาใด (ในภาคเรียนที่ ๑)

- ☐ ภาษาอังกฤษ
- ☐ ภาษาไทย
- ☐ วิทยาศาสตร์
- ☐ สังคมศึกษา
- ☐ คณิตศาสตร์
- ☐ ศิลปะ (สัปดาห์ละคนละครั้ง)

๖. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ น้อยกว่า ๔ ปี
- ☐ ระหว่าง ๔ - ๗ ปี
- ☐ มากกว่า ๗ ปี

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ศึกษา

ตอนที่ ๑

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษา

จากการปัญหาและอุปสรรคทั้ง ๒๐ ปัญหา ขอบเขตงานปัญหาและอุปสรรคที่เฝ้าเวลาสำคัญสัก ๒ ปัญหา โยชนิด
เกรงหมาย ✓ ลงในวงเล็บ () เสนอขอความเห็นที่เป็นปัญหา และใส่หมายเลข เรียงลำดับความสำคัญของปัญหาไว้อย

- () ๑. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่จัดรายการโทรทัศน์กับหน่วยงานอื่น
- () ๒. จำนวนผู้ชมงานไปเพื่อเพียงกับปริมาณงานที่ทำ
- () ๓. งบประมาณในการจัดทำรายการแต่ละรายการ
- () ๔. การเลือกเนื้อหาบทเรียนจากแบบเรียนและชุดวัสดุ
- () ๕. การจัดทำคู่มือการสอนโดยวิธีโทรทัศน์ศึกษา
- () ๖. การนำเนื้อหาบทเรียนมาจัดทำวิทยุโทรทัศน์
- () ๗. การจัดทำรายการออกอากาศ โดยกำหนดเวลาออกอากาศแต่ละวิชา
- () ๘. การกำหนดอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์ศึกษา
- () ๙. ความลำบากในการวัดค่าอุปกรณ์และเครื่องมือประกอบรายการโทรทัศน์ศึกษา
- () ๑๐. การกำหนดวิทยุโทรทัศน์ทางโทรทัศน์ไม่สะดวก
- () ๑๑. การจัดทำบทเรียนมารวมในรายการ
- () ๑๒. การเจริญวิทยุภาพจากจอ มาสอนในรายการ
- () ๑๓. การซ่อมรายการโทรทัศน์ศึกษา นอกออกอากาศ

- () ๑๔. การเก็บยืมตัวกองเอกสาร
- () ๑๕. ปัญหาของการแสดงผลจากการโทรทัศนวิทยานาน ๆ
- () ๑๖. ความรวมมือจากฐานเทคโนโลยีของไทยของ ๔
- () ๑๗. ปัญหาในการจัดเก็บผลประกอบการ
- () ๑๘. การประเมินผลรายการโทรทัศน์ศึกษา
- () ๑๙. การจัดทําเอกสารไปรษณีย์โรงเรียนเทศบาล
- () ๒๐. การฝึกอบรมครูในการใช้โทรทัศน์ศึกษา

ตอนที่ ๒

ขอประทานโปรดแจกแจงปัญหาทั้ง ๒ ปัญหาของตน (ในตอนที่ ๑) โดยเรียงลำดับความสำคัญจากอันแค้มจนถึงอันค้ำ และแจกแจงรายละเอียดของตัวปัญหาที่เกิดขึ้น, ลักษณะของปัญหาว่าเป็นอย่างไร, สาเหตุทำให้เกิดปัญหา, ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา ดังนั้

ตัวปัญหาเรียงตาม ลำดับความสำคัญ	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ตัวชี้วัดเรียงตาม ลำดับความสำคัญ	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ตอนที่ ๓

ผู้พัฒนา ๑ ที่พัฒนาแล้วมีความสำคัญ ควรได้รับการแก้ไข พระองค์เสนอแนะในการแก้ไขด้วย (โปรดแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี)

ตัวปัญหา/เรื่องถาม สำคัญ/ความสำคัญ	ลักษณะของปัญหา	สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา	ขอเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ภาคผนวก ก.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

เรียน คุณครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนที่เคารพ

เนื่องด้วยข้าพเจ้ากำลังจัดทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง "ปัญหาการดำเนินการจัด
โทรทัศน์ศึกษา ของกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓" โดยมี
ศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ รักชลเดช เป็นประธานกรรมการ ร่วมกับอาจารย์นิคม หิรัญญ์
และอาจารย์บุญชอบ วิสมิตะนันท์ ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาในระดับ
ประถมศึกษา และเป็นแนวทางเสนอแนะสำหรับดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโทรทัศน์ศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
ในการทำปฏิญานินพนธ์ครั้งนี้ สิ่งที่จะขาดเสียมิได้ คือ ความกรุณาจากท่าน ในอันที่จะให้
ความร่วมมือตอบแบบสอบถามที่แนบมาด้วยนี้ตรงตามความเป็นจริง ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะนำ
มาใช้เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัยเท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับ ความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ในความกรุณาครั้งนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

๗๐๑ ๑๕๓๗

(น.ส. น้อย สิริโชติ)

นิสิตปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

แบบสอบถามสำหรับคุณครูผู้ใช้โทรทัศน์ศึกษา

ตอนที่ ๑

รายละเอียดส่วนตัว

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงหน้ารายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านตามความเป็นจริง

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
๒. อายุ ☐ ทำกว่า ๒๐ ปี ☐ ๓๑ - ๓๕ ปี
☐ ๒๐ - ๒๕ ปี ☐ ๓๖ - ๔๐ ปี
☐ ๒๖ - ๓๐ ปี ☐ มากกว่า ๔๐ ปี
๓. ประสบการณ์ในการเป็นครู ☐ น้อยกว่า ๕ ปี
☐ ระหว่าง ๕ - ๑๐ ปี
☐ เกินกว่า ๑๐ ปี
๔. วุฒิ ☐ ม.ก. ๓ หรือเทียบเท่า
☐ ม.ก. ๔, หรือ ป.กศ., หรือเทียบเท่า
☐ ป.ม., อนุปริญญา, หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๕. ท่านใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนวิชาใด (ในภาคเรียนนี้เท่านั้น ตอบได้เกินกว่า ๑ คำตอบ)
☐ ภาษาอังกฤษ	☐ ภาษาไทย
☐ วิทยาศาสตร์	☐ สังคมศึกษา
☐ กณิตศาสตร์	☐ ศิลปศึกษา (ชั้นรองและดนตรี)

๖. ท่านใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนมาเป็นเวลานานเท่าไร

☐ เพิ่งเริ่มใช้

☐ ๑ - ๓ ปี

☐ เกินกว่า ๓ ปี

๗. ท่านเคยไปร่วมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาจากกองการศึกษา เทศบาล นครกรุงเทพมหานครหรือไม่

☐ เคย ถ้าเคยจำนวนครั้งต่ออบรม ครั้ง

☐ ไม่เคย

๘. นอกจากหน้าที่ส่วนแล้ว ท่านต้องทำหน้าที่อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้โทรทัศน์ศึกษาหรือไม่

☐ ทำ

☐ ไม่ทำ

๙. ถ้าท่านต้องทำหน้าที่อื่นควย งานที่ต้องทำนั้น

เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบประจำ (โปรดระบุงาน)

เป็นงานที่ต้องรับผิดชอบเป็นครั้งคราว (โปรดระบุงาน)

ตอนที่ ๒

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์)

๑. ก่อนดูรายการโทรทัศน์ ท่านได้เตรียมตัวนักเรียนตามคำแนะนำของหนังสือคู่มือโทรทัศน์ศึกษา ใ้ทุกครั้งหรือไม่
 - ☐ ใ้ทุกครั้ง
 - ☐ เป็นบางครั้ง
 - ☐ ไม่ได้เตรียมเลย
๒. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ รายการหรือไม่
 - ☐ ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ
 - ☐ ใ้บางรายการ
 - ☐ ไม่เคยใ้เลย
๓. รายการสอนวิทยาศาสตร์ทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียน
 - ☐ สนใจใ้บทเรียนมากขึ้น
 - ☐ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
 - ☐ ไม่สนใจใ้บทเรียน
๔. เนื้อหาบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่จัดสอนทางโทรทัศน์ ส่วนมาก
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมก็แล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๕. การดำเนินการสอนของคุณครูโทรทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นอย่างไร
 - ☐ ส่วนมากเร็วเกินไป
 - ☐ เหมาะสมก็แล้ว
 - ☐ ส่วนมากช้าเกินไป

๖. บทเรียนวีชาวิทยาศาสตร์ที่ครูโทรทัศน์นำมาสอน (ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ)
- ☐ มีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวัน
- ☐ สอดคล้องและช่วยเสริมบทเรียนในแบบเรียน
- ☐ เฉพาะบทเรียนที่ยาก และต้องใช้อุปกรณ์การสอน
๗. หนังสือมือโทรทัศน์ศึกษา วิทยาศาสตร์ ให้ประโยชน์แก่ท่านในการสอนเพียงใด
- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย
๘. รายการวิทยาศาสตร์ที่สอนทางโทรทัศน์ สอดคล้องกับหนังสือคู่มือวิทยาศาสตร์
ทุกรายการหรือไม่
- ☐ สอดคล้องกันทุกรายการ
- ☐ สอดคล้องกันบางรายการ
- ☐ ไม่สอดคล้องกันเลย
๙. ครูโทรทัศน์วิทยาศาสตร์ ทำการสอนและสาธิตอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง
น่าสนใจเพียงใด
- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย
๑๐. บุคคลลักษณะหาทางการสอนของครูโทรทัศน์วิทยาศาสตร์ เหมาะสมหรือไม่เพียงใด
- ☐ เหมาะสมดีมาก
- ☐ เหมาะสมพอควร
- ☐ เหมาะสมเล็กน้อย

๑๑. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่ครู โทรทัศน์นวัตวิद्याภาสตร์ใช้เวลาสอน ๒๐ นาที

- ☐ เหมาะสมอยู่แล้ว
- ☐ น้อยเกินไปควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้
- ☐ ควรลดเวลาให้น้อยกว่านี้

๑๒. เมื่อจบรายการสอนนวัตวิद्याภาสตร์ทางโทรทัศน์แล้ว ท่านทำการวัดผลโคะวิธีใด

๑.

๒.

๓.

๑๓. ข้อเสนอนี้เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนนวัตวิद्याภาสตร์ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

๑.

๒.

๓.

การใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ)

๑. รายการสอนวิชาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียน
 - ☐ สนใจในบทเรียนมากขึ้น
 - ☐ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
 - ☐ ไม่สนใจในบทเรียน
๒. เนื้อหาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ครูโทรทัศน์สอน ส่วนมาก
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมดีแล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๓. กัณฑ์ในบทเรียนภาษาอังกฤษ ที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมดีแล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๔. ในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์นั้น
 - ☐ นักเรียนส่วนมากเข้าใจและทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ได้ดีทุกครั้ง
 - ☐ มีบางครั้งที่ทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไม่ได้ เพราะไม่เข้าใจคำสั่ง
 - ☐ มีบางครั้งที่ทำตามครูโทรทัศน์ไม่ได้ เพราะไม่สนใจ
๕. บุคลิกและท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์ วิชาภาษาอังกฤษ เหมาะสมหรือไม่เพียงใด
 - ☐ เหมาะสมดีมาก
 - ☐ เหมาะสมพอควร
 - ☐ เหมาะสมเล็กน้อย

๖. การดำเนินการสอนของครูโทรทัศน์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นอย่างไร
- ☐ ส่วนมากเร็วไป
- ☐ เหมาะสมและชัดเจนดี
- ☐ ส่วนมากช้าไป
๗. หนังสือประกอบการสอนโทรทัศน์ที่ภาววิชาภาษาอังกฤษ ช่วยท่านในด้านการสอนเพียงใด
- ☐ ช่วยไ้มาก
- ☐ ช่วยได้ปานกลาง
- ☐ ช่วยได้บ้างเล็กน้อย
๘. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่ครูโทรทัศน์วิชาภาษาอังกฤษใช้เวลาสอน ๒๐ นาที
- ☐ เหมาะสมก็แล้ว
- ☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้
- ☐ ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้
๙. ในขณะที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษจากโทรทัศน์ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจและทำตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ไม่ได้
- ☐ ท่านรีบอธิบายและแนะนำให้นักเรียนกระทำตามทันที
- ☐ รอจนจบรายการแล้วจึงอธิบายให้นักเรียนฟัง
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๑๐. นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด
- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย

๑๑. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์ภาษาอังกฤษได้ประกอบการสอน
ประเภทไหนที่นักเรียนชอบมากที่สุด

- ☐ ร้องเพลง
- ☐ ภาพยนตร์
- ☐ การโชว์ของจริง
- ☐ นิทาน
- ☐ มีตัวบุคคลประกอบการรายการ

๑๒. หลังจากจบรายการสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ท่านได้ปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการสอน
โทรทัศน์ที่กระทรวงศึกษาธิการได้แจกจ่ายเพียงใด

- ☐ ทำได้ทุกครั้ง
- ☐ ทำได้บางครั้ง
- ☐ ไม่ได้ทำเลย

๑๓. ขอดิกรเห็นเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้บังเกิดผล
อย่างดียิ่ง (โปรดแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี)

๑.

๒.

๓.

๖
ขอเสนอแนะ

การใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนวิชาภาษาไทย
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาภาษาไทย)

๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ทุกรายการหรือไม่
 - ☐ ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ
 - ☐ ใช้บางรายการ
 - ☐ ไม่เคยใช้เลย
๒. รายการภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอน สอดคล้องกับหนังสือภูมิภาษาไทยทุกรายการหรือไม่
 - ☐ สอดคล้องกันทุกรายการ
 - ☐ สอดคล้องกับบางรายการ
 - ☐ ไม่สอดคล้องกันเลย
๓. เนื้อหาบทเรียนภาษาไทยที่ครูโทรทัศน์สอน ส่วนมาก
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมอยู่แล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย ได้รับความสนใจของนักเรียนได้เพียงใด
 - ☐ มาก
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ เล็กน้อย
๕. บุคลิกลักษณะท่าทางการสอนของครูโทรทัศน์วิชาภาษาไทย เหมาะสมหรือไม่เพียงใด
 - ☐ เหมาะสมดีมาก
 - ☐ เหมาะสมพอควร
 - ☐ เหมาะสมเล็กน้อย

๖. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียน ในด้านการฟังให้ดีขึ้นเพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๗. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านการอ่านและเขียนศัพท์ให้ดีขึ้นเพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๘. บทเรียนภาษาไทยทางโทรทัศน์ให้ประโยชน์แก่นักเรียนในด้านการสะกดและการแต่งความมากขึ้นเพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๙. หลังจากชมรายการสอนวิชาภาษาไทยแล้ว ท่านได้ปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์
 วิชา ภาษาไทย ได้มากน้อยเพียงใด

- ☐ ทำได้ทุกครั้ง
☐ ทำไปบางครั้ง
☐ ไม่ได้ทำเลย

๑๐. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย เพื่อให้ไม่เกิดผลอย่างดียิ่ง

๑.

๒.

๓.

ขอเสนอแนะ

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์)

๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ทุกรายการหรือไม่
 - ☐ ใช้ทุกรายการออกอากาศ
 - ☐ ใช้บางรายการ
 - ☐ ไม่เคยใช้เลย
๒. เหตุใดท่านจึงใช้รายการโทรทัศน์เกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ ไม่ครบทุกรายการ
 - ☐ รายการโทรทัศน์บางรายการไม่ตรงกับบทเรียนที่เด็กจะเรียน
 - ☐ เห็นว่ารายการนี้ไม่จำเป็นและใช้ประโยชน์น้อยเกินไป
 - ☐ มีเวลาไม่เพียงพอ
 - ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๓. รายการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ ทำให้นักเรียน
 - ☐ สนใจในบทเรียนมากขึ้น
 - ☐ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
 - ☐ ไม่สนใจในบทเรียน
๔. เนื้อหาบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ครูโทรทัศน์สอนส่วนมาก
 - ☐ ขากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมดีแล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๕. การสอนวิชาคณิตศาสตร์ของคุณครูโทรทัศน์ ให้ความเข้าใจและกระจ่างแจ้งในเนื้อหา แก่นักเรียน มากน้อยเพียงใด
 - ☐ มาก
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ น้อย

๖. หนังสือประกอบการสอนโทรทัศน์วิชาคณิตศาสตร์ ช่วยท่านในด้านการสอนเพียงใด

- ☐ ช่วยไ้มาก
- ☐ ช่วยไคปานกลาง
- ☐ ช่วยไคปานเล็กน้อย

๗. ท่านมีความกึกเห็นอย่างไร ต่อการที่ครูโทรทัศน์วิชาคณิตศาสตร์ใช้เวลาสอน ๒๐ นาที

- ☐ เหมาะสมก้แล้ว
- ☐ นอยเกินไป ควรเพิ่มเวลาไ้มากกว่านี้
- ☐ ควรลดเวลาไ้น้อยลงกว่านี้

๘. รายการคณิตศาสตร์ที่สอนทางโทรทัศน์ สอดคล้องกับหนังสือภูมิวิทยาการศตรทุกรายการหรือไม่

- ☐ สอดคล้องกันทุกรายการ
- ☐ สอดคล้องกันบางรายการ
- ☐ ไม่สอดคล้องกันเลย

๙. เมื่อจบรายการสอนวิชาคณิตศาสตร์ทางโทรทัศน์ ท่านกระทำกิจกรรมไคปานใดบ้าง โปรดระบุ

๑๐. ขอเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อไ้มักเกิดผล
อย่างไคกับที่

๑.

๒.

๓.

การใช้โทรทัศน์ศึกษาประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาสังคม)

๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา ทุกรายการหรือไม่
 - ☐ ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ
 - ☐ ใช้บางรายการ
 - ☐ ไม่เคยใช้เลย
๒. รายการสังคมศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น สอดคล้องกับหนังสือภูมิ้องสังคมทุกรายการหรือไม่
 - ☐ สอดคล้องกันทุกรายการ
 - ☐ สอดคล้องกันบางรายการ
 - ☐ ไม่สอดคล้องกันเลย
๓. เนื้อหาบทเรียนสังคมศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอน ส่วนมาก
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมอยู่แล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษา ได้รับความสนใจของนักเรียนได้เพียงใด
 - ☐ มาก
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ เล็กน้อย
๕. หนังสือภูมิ้องการสอนโทรทัศน์ศึกษา วิชาสังคมศึกษารวช่วยท่านในด้านการสอนเพียงใด
 - ☐ มาก
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ เล็กน้อย

๖. หากมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้เวลาสอน ๒๐ นาที

- ☐ เหมาะสมก็แล้ว
☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้
☐ ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้

๗. นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียนสังคมศึกษาทางโทรทัศน์เพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๘. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้ประกอบการสอนประเภทใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด

- ☐ ร้องเพลง
☐ ภาพยนตร์
☐ การใ้จริง
☐ มีตัวบุคคลประกอบรายการ
☐ นิทาน

๙. หลังจากชมรายการสอนวิชาสังคมศึกษาแล้ว ท่านได้ปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษา ไ้มากน้อยเพียงใด

- ☐ ทำทุกครั้ง
☐ ทำไปบางครั้ง
☐ ไม่ทำเลย

๑๐. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาสังคมศึกษา เพื่อให้นักเรียนเกิดผลดียิ่งขึ้น

๑.

๒.

๓.

ขอเสนอแนะ

การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา (ฉบับรองและดนตรี)
(เฉพาะคุณครูที่สอนวิชาศิลปะศึกษา)

๑. ท่านใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา ทุกรายการหรือไม่
 - ☐ ใช้ทุกรายการที่ออกอากาศ
 - ☐ ใช้บางรายการ
 - ☐ ไม่เคยใช้เลย
๒. รายการศิลปะศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอนนั้น สอดคล้องกับหนังสือคู่มือศิลปะศึกษาทุกรายการหรือไม่
 - ☐ สอดคล้องกันทุกรายการ
 - ☐ สอดคล้องกันบางรายการ
 - ☐ ไม่สอดคล้องกันเลย
๓. เนื้อหาบทเรียนศิลปะศึกษาที่ครูโทรทัศน์สอน ส่วนมาก
 - ☐ ยากเกินไป
 - ☐ เหมาะสมดีแล้ว
 - ☐ ง่ายเกินไป
๔. วิธีการสอนของครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษา เราความสนใจของนักเรียนได้เพียงใด
 - ☐ มาก
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ เล็กน้อย
๕. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการที่ครูโทรทัศน์วิชาสังคมศึกษาใช้เวลาสอน ๒๐ นาที
 - ☐ เหมาะสมดีแล้ว
 - ☐ น้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาให้มากกว่านี้
 - ☐ ควรลดเวลาให้น้อยลงกว่านี้

๖. นักเรียนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเรียนศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์เพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๗. จากการสังเกตของท่าน กิจกรรมที่ครูโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษาใช้ประกอบการสอนประเภทใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด

- ☐ ร้องเพลง
☐ ภาพยนตร์
☐ การใช้ของจริง
☐ มีตัวบุคคลประกอบ
☐ ฝึกงาน

๘. การจัดสอนวิชาศิลปะศึกษาทางโทรทัศน์เสนอความต้องการของครูและนักเรียนได้เพียงใด

- ☐ มาก
☐ ปานกลาง
☐ น้อย

๙. หลังจากบรรยายการสอนวิชาศิลปะศึกษาแล้ว ท่านได้ปฏิบัติตามหนังสือคู่มือการสอนโทรทัศน์วิชาศิลปะศึกษา ไหมมากน้อยเพียงใด

- ☐ ทำได้ทุกครั้ง
☐ ทำได้บางครั้ง
☐ ทำไม่ได้เลย

๑๐. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาศิลปะศึกษา : ขอให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

๑.

๒.

๓.

๑๓. นักเรียนรบบ่ายไม่มีโอกาสได้เรียนจากรายการโทรทัศน์ศึกษา
๑๔. การได้รับฝึกอบรมครูในการใช้โทรทัศน์ศึกษาจากเทศบาล
๑๕. การจัดหาอุปกรณ์ประกอบการสอนตามคำแนะนำของหนังสือคู่มือ
๑๖. โอกาสที่จะเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอนะไปยังกองการศึกษาเทศบาล
๑๗. งบประมาณ เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษา ได้จากที่ใดบ้าง
๑๘. การได้รับบริการซ่อม เครื่องรับโทรทัศน์จากเทศบาล
๑๙. การกระทำกิจกรรมภายหลังจากจบรายการโทรทัศน์ศึกษา
๒๐. ปัญหาอื่น ๆ

ภาคผนวก จ.

รายชื่อโรงเรียนเทศบาล ๑๐๒ โรงเรียน

ในสังกัดแขวงพระนคร

๑. เทศบาลวัดมกุฏกษัตริยาราม
๒. เทศบาลวัดวิเศษเทพ
๓. เทศบาลวัดราชนัคคา
๔. เทศบาลวัดมหรณพ
๕. เทศบาลวัดสุทัศน์
๖. เทศบาลวัดพระเชตุพน
๗. เทศบาลวัดราชบูรณะ
๘. เทศบาลวัดมหาธาตุ
๙. เทศบาลราชพิช
๑๐. เทศบาลวัดอินทรวihar
๑๑. เทศบาลวัดโสมมตรัส

ในสังกัดแขวงป้อมปราบฯ

๑๒. เทศบาลวัดพระพิเรนทร์
๑๓. เทศบาลวัดสีตาราม
๑๔. เทศบาลวัดกนิภาณ
๑๕. เทศบาลวัดคิสานุการาม

ในสังกัดแขวงปทุมวัน

๑๖. เทศบาลวัดบรมนิวาส

๑๗. เทศบาลวัดชัยมงคล
๑๘. เทศบาลวัดปทุมวนาราม
๑๙. เทศบาลสวนหลวง
๒๐. เทศบาลวัดสระบัว
๒๑. เทศบาลสวนลุมพินี
๒๒. เทศบาลปทุมวัน
๒๓. เทศบาลวัดทองแข
๒๔. เทศบาลปลูกจิต

ในสังกัดแขวงสัมพันธวงศ์

๒๕. เทศบาลวัดสัมพันธวงศ์
๒๖. เทศบาลวัดจักรวรรดิ
๒๗. เทศบาลวัดปทุมคงคา

ในสังกัดแขวงบางรัก

๒๘. เทศบาลวัดแก้วแจ่มฟ้า
๒๙. เทศบาลวัดมหาพฤฒาราม
๓๐. เทศบาลวัดม่วงแก้ว
๓๑. เทศบาลวัดหัวลำโพง
๓๒. เทศบาลวัดสวนพลู

ในสังกัดแขวงกลุ่ต

๓๓. เทศบาลวัดประชาระบือธรรม
๓๔. เทศบาลวัดสวัสดิ์วารี่สีมาราม
๓๕. เทศบาลสุโขทัย
๓๖. เทศบาลวัดราชผาติการาม
๓๗. เทศบาลวัดเทวราชกุญชร
๓๘. เทศบาล เบญจมาพิตร
๓๙. เทศบาลวัดสมณานัมมวิหาร
๔๐. เทศบาลวัดจันทร์สโมสร
๔๑. เทศบาลวัดประคูละรมาธิปไตย
๔๒. เทศบาลวัดทางโพธิ์โสมวาส
๔๓. เทศบาลวัดสร้อยทอง
๔๔. เทศบาลวัดทองบุษขาราม
๔๕. เทศบาลวัดมัยอันติการาม

ในสังกัดแขวงพญาไท

๔๖. เทศบาลวัดกัถนารุณสุนทรการาม
๔๗. เทศบาลวัดกสิหงส์าราม
๔๘. เทศบาลกิ่งเพชร
๔๙. เทศบาลวิสุทธิ
๕๐. เทศบาลวัดธรรมาภิรตาราม
๕๑. เทศบาลวัดไผ่ตัน
๕๒. เทศบาลวัดพญาไย

ในสังกัดแขวงยานนาวา

๕๓. เทศบาลวัดคอน
๕๔. เทศบาลวัดยานนาวา
๕๕. เทศบาลช่องนนทรี
๕๖. เทศบาลวัดไทร
๕๗. เทศบาลวัดลาดบัวขาว
๕๘. เทศบาลวัดปรีวาส
๕๙. เทศบาลวัดราชสิงขร
๖๐. เทศบาลวัดไผ่เงินโชตนาราม
๖๑. เทศบาลวัดคลองสม
๖๒. เทศบาลวัดคอกไม้
๖๓. เทศบาลวัดจันทร์นอก
๖๔. เทศบาลวัดทางโคลนนอก
๖๕. เทศบาลวัดคลองใหม่
๖๖. เทศบาลวัดคลองภูมิ

ในสังกัดแขวงพระโขนง

๖๗. เทศบาลวัดธาตุทอง
๖๘. เทศบาลสุเหร่าคลองตัน
๖๙. เทศบาลวัดคลองเตย
๗๐. เทศบาลวัดสะพาน
๗๑. เทศบาลวัดไค้
๗๒. เทศบาลสุเหร่าบ้านดอน

๓๓. เทศบาลสุขุหรามวงมะเจือ
 ๓๔. เทศบาลสุขุหรามอน
 ๓๕. เทศบาลวัดภัก
 ๓๖. เทศบาลแจมจันทร์

ในสังกัดแขวงบางนา

๓๗. เทศบาลวัดบางนาใน
 ๓๘. เทศบาลบางจาก
 ๓๙. เทศบาลบางนาคอก
 ๔๐. เทศบาลวัดเทพัสดา
 ๔๑. เทศบาลวัดศรีบุญเรือง
 ๔๒. เทศบาลสุขุหรามวงใหญ่
 ๔๓. เทศบาลคลองกะจะ
 ๔๔. เทศบาลลำสาละ
 ๔๕. เทศบาลสุขุหรามวงป่า
 ๔๖. เทศบาลวัดปากบด
 ๔๗. เทศบาลสุขุหรามวงใหม่
 ๔๘. เทศบาลหัวหมาก
 ๔๙. เทศบาลคลองกลั่นตัน
 ๕๐. เทศบาลวัดราษฎร์ภิรม
 ๕๑. เทศบาลผดุงพลอยอนสรณ
 ๕๒. เทศบาลวัดคอกไม้ (วัดทะเกล้า)
 ๕๓. เทศบาลคลองเกลือ
 ๕๔. เทศบาลพุนดิน

๕๕. เทศบาลแกทองอุปถัมภ์
 ๕๖. เทศบาลรุ่งเรืองอุปถัมภ์
 ๕๗. เทศบาลวัดทองใบ
 ๕๘. เทศบาลสุขุหรามวงหัวหมาก

ในสังกัดแขวงบางเขน

๕๙. เทศบาลวัดเทพสุนทร
 ๑๐๐. เทศบาลวัดเสมียนนารี
 ๑๐๑. เทศบาลบ้านลาดพร้าว

ในสังกัดแขวงสามเสน

๑๐๒. เทศบาลสามเสนนอก

การศึกษาปัญหาการดำเนินการจัดโทรทัศน์ศึกษา ของกองการศึกษา

เทศบาลนครกรุงเทพ ปีการศึกษา ๒๕๑๓

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาและอันับความสำคัญของปัญหาในการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา ปัญหาในการใช้และผลการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของครูเป็นรายวิชา การติดต่อสื่อสารและการประสานงานระหว่างกองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพกับโรงเรียนในสังกัด ผู้ทำการวิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นและส่งไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายโทรทัศน์ศึกษา กองการศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพ จำนวน ๑๔ คน ครูผู้ใช้โทรทัศน์จำนวน ๒๕๑ คน และผู้ประสานงานโทรทัศน์ศึกษาจำนวน ๒๓ คน

ผลของการวิจัย สรุปได้ว่า ปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาทางด้านบริหารงาน เรื่องตามอันับความสำคัญของปัญหาค้างนี้ การประสานงาน จำนวนผู้ร่วมงานไม่เพียงพอ การจัดหาและซ่อมเครื่องรับโทรทัศน์ ความร่วมมือจากช่างเทคนิคของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี การจัดหาวัสดุและอุปกรณ์การเรียน และงบประมาณสำหรับการดำเนินการโทรทัศน์ศึกษา

ครูผู้ใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนในโรงเรียนเทศบาล ส่วนมากให้ความเห็นว่ารายการโทรทัศน์ศึกษาให้ประโยชน์แก่นักเรียนได้คือพอสมควร

ผู้ทำการวิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ประสานงาน ในโรงเรียนเทศบาลพบว่า ครูผู้ใช้รายการโทรทัศน์ศึกษามีปัญหาในด้านจำนวนเครื่องรับไม่เพียงพอ เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับหลักสูตรและแบบเรียน ตารางออกอากาศโทรทัศน์ศึกษาไม่ตรงกับตารางเรียน ขาดอุปกรณ์ประกอบการสอนและครูยังไม่เข้าใจวิธีการใช้คู่มือโทรทัศน์ศึกษา

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ: นางสาวน้อย ศิริโชติ

วันเกิด: วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

การศึกษา: สำเร็จประถมศึกษาจากโรงเรียนวรนาถเฉลิม พ.ศ. ๒๕๐๕

สำเร็จประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมหาวชิราวุธ พ.ศ. ๒๕๐๗

ได้รับปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา(กศ.บ.) จากวิทยาลัยทางการศึกษา บางแสน

พ.ศ. ๒๕๑๑

ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเฉพาะโสตทัศนศึกษา จากวิทยาลัยทางการศึกษา

ประสานมิตร พ.ศ. ๒๕๑๒

ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) จากวิทยาลัยทางการศึกษา ประสานมิตร

พ.ศ. ๒๕๑๓

การรับราชการ: ปัจจุบันรับราชการอยู่ที่วิทยาลัยทางการศึกษา สงขลา